

จำนวน 1 เล่ม
15 ส.ค. 2559

รายงานการวิจัย

การศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาผสมกับใบสับปะรด
ในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

Efficiency of Water Hyacinth Fibers Mixed with Pineapple Leaf to Reduce
Phosphate Oil and Grease in the Wastewater from the Laundry

นางสาวสุไบตะ ตาปอ

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
โปรแกรมวิทยาศาสตรสิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2558

เลขที่ 1136171
 วันที่ 3 ธ.ค. 2559
 362.7377
 หน้า 1

ใบรับรองการวิจัยสิ่งแวดล้อม
 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
 ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์)

เรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาผสมกับใบสับปะรดในการลดปริมาณฟอสเฟต
 น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด
 Efficiency of Water Hyacinth Fibers Mixed with Pineapple Leaf to Reduce
 Phosphate Oil and Grease in the Wastewater from the Laundry

ผู้วิจัย นางสาวสุไบตะ ตาปอ รหัส 534292040

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย
 คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ (นางสาวศรียา ฤทธิช่วยรอด)
 .....ประธานกรรมการ (ดร.สุชีวรรณ ยอยรู้รอบ)
 .....กรรมการ (นางสาวนัตตา ไปด้วย)
 .....กรรมการ (นางสาวหิรัญวดี สุวิบูรณ์)
 .....กรรมการ (นางสาวหิรัญวดี สุวิบูรณ์)
 .....กรรมการ (นางสาวศรียา ฤทธิช่วยรอด)

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รับรองแล้ว

.....
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศิริโชติ)
 คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาการวิจัยเฉพาะทาง (4003002) การทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยความกรุณาของอาจารย์ที่ปรึกษาหลักอาจารย์ศรีธยา ฤทธิ์ช่วยรอด และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์หิรัญวดี สุวิบูรณ์ ผู้ให้คำปรึกษาและตรวจวิจัยตลอดมาจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์นันทดา โปดำ ผศ.ขวัญกมล ขุนพิทักษ์ ดร.สุชีวรรณ ยอยรู้รอบ และอาจารย์กมลนาวัน อินทนุจิตร ที่ให้คำปรึกษา และคำแนะนำต่างๆ ในการทำวิจัย

ขอขอบคุณนายสอแหละ บางสันเจ้าหน้าที่ประจำโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและ เจ้าหน้าที่ประจำโปรแกรมวิชาเคมี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่อำนวยความสะดวกในด้านสถานที่ และเรื่องมืออุปกรณ์ในการทำงานวิจัย

ขอขอบคุณ ร้านซักรีด ซอย 7 ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ที่ให้ความอนุเคราะห์น้ำตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีส่วนช่วยเหลืองานวิจัยในครั้งนี้ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบคุณบิดา มารดา ที่อุปถัมภ์กำลังทรัพย์และให้กำลังใจตลอดมา และเพื่อนๆทุกคนที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำวิจัยจนสำเร็จ

นางสาวสุไบตะ ตาปอ
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
พฤศจิกายน 2558

ชื่อการวิจัยสิ่งแวดล้อม	การศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาผสมกับไบสับปะรดในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด
ผู้วิจัย	นางสาวสุไบตะ ตาปอ
วิทยาศาสตร์บัณฑิต	วิทยาศาสตรสิ่งแวดล้อม (เทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม)
คณะ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ปีการศึกษา	2558
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	อาจารย์ศรียา ฤทธิ์ช่วยรอด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์หิรัญวดี สุวิบูรณ์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด โดยใช้เส้นใยผักตบชวากับไบสับปะรด และเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้เส้นใยผักตบชวากับไบสับปะรดแบบแยกชั้นกับแบบผสม ในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน จากการศึกษาพบว่า แบบแยกชั้นและแบบผสมมีประสิทธิภาพในการลดปริมาณฟอสเฟต คิดเป็นร้อยละ 47.86 และ 38.74 ตามลำดับ และ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% สำหรับประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมัน พบว่า แบบแยกชั้นมีประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมัน คิดเป็นร้อยละ 74.90 ส่วนแบบผสมคิดเป็นร้อยละ 72.38 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นเส้นใยผักตบชวากับไบสับปะรดสามารถลดฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน ในน้ำเสียจากร้านซักอบรีดได้ และควรจะใช้แบบแยกชั้นเพราะมีประสิทธิภาพสูงกว่าแบบผสม

๑๗/๖/๕๘

นางสาวสุไบตะ ตาปอ

นางสาวศรียา ฤทธิ์ช่วยรอด

นางสาวหิรัญวดี สุวิบูรณ์

นางสาวสุไบตะ ตาปอ

Environment Research	:Efficiency of Water Hyacinth Fibers Mixed with Pineapple Leaf to Reduce Phosphate Oil and Grease in the Wastewater from the Laundry
Researchers	: MissSubaidahTapor
Study Programe	: Environmental Science (Environmental Technology)
Faculty of	: Science and Technology
Academic Year	: 2015
Advisor	: Miss SrithayaRidchuayrod
Co-advisor	: Miss HirunwadeeSuviboon

Abstract

This research aimed to study the efficiency of hyacinth fibers and pineapple leaf in reducing phosphate, oil and grease in wastewater from laundry and to compare the efficiency between water hyacinth fibers mixed with pineapple leaf and separated them. The study found that separate set and the combination of filters that are effective in reducing the amount of phosphate in wastewater 47.86 and 38.74 percent, respectively. The efficiency in reducing the amount of oil and grease in wastewater from laundry found that the separate set are effective in reducing the amount of oil and grease in wastewater at 74.90 percent, while the combination set at 72.38 percent. The difference was statistically significant at a confidence level of 95 (sig. <0.05). Therefore hyacinth fibers and pineapple leaf can reduce phosphate, oil and grease in wastewater from laundry and should to use the separate set because they are higher efficiency than combination set.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
Abstract	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูป	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ตัวแปร	2
1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	2
1.5 สมมติฐาน	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.7 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับน้ำนํ้าเสีย	4
2.2 กิจกรรมซักรีด	4
2.3 ลักษณะน้ำเสียจากกิจกรรมซักรีด	7
2.4 ผลกระทบของน้ำเสียจากกิจกรรมซักรีด	10
2.5 สมบัติของตัวกรองจากเส้นใยธรรมชาติ	11
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.7 ข้อมูลทั่วไปของผักตบชวาและใบสับปะรด	16
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ขอบเขตของการวิจัย	22
3.2 วัสดุ อุปกรณ์ และสารเคมี	22
3.3 ขั้นตอนการเตรียมเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด	24
3.4 การเตรียมชุดกรองน้ำเสียจากร้านซักรีด	24
3.5 วิธีการทดลอง	26
3.6 ประสิทธิภาพการลดลงของฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน	26
3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	26

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลและการอภิปรายผลการวิจัย	
4.1 ค่าความเป็นกรด-ด่าง pH	27
4.2 อุณหภูมิ (°C)	28
4.3 ปริมาณของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (TSS)	30
4.4 ปริมาณฟอสเฟต (P)	31
4.5 ปริมาณน้ำมันและไขมัน (Oil and Grease)	32
4.6 ประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟตในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด	34
4.7 ประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด	35
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการทดลอง	37
5.2 ข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก วิธีการทดลอง	ผก-1
ภาคผนวก ข ภาพประกอบการทำวิจัย	ผข-1
ภาคผนวก ค แบบเสนอโครงร่างวิจัย	ผค-1
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์สถิติ แบบ T-test (Paired Samples T- test)	ผง-1
ภาคผนวก จ ประวัติผู้ทำวิจัย	ผจ-1

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.7-1	แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	3
2.3-1	ปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นในแต่ละวันและต่อผ้า 1กก.จากกิจกรรมซักรีดแต่ละประเภท	7
2.3-2	ปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้น	8
2.3-3	ลักษณะทางกายภาพ เคมี และชีวภาพของน้ำเสียจากกิจกรรมซักรีดประเภทต่างๆ	9
2.6-1	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
2.7-1	คุณสมบัติทางกายภาพและกลศาสตร์ของเส้นใยฝักตบชวา	17
2.7-2	องค์ประกอบของฝักตบชวาแห้ง	18
3.5-1	แสดงพารามิเตอร์และวิธีวิเคราะห์คุณภาพน้ำ	26
4.1-1	ค่าเฉลี่ยของค่าพีเอช (pH) ของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม	27
4.2-1	ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม	29
4.3-1	ค่าเฉลี่ยของปริมาณ TSS ของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม	31
4.4-1	ค่าเฉลี่ยของฟอสเฟตของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม	32
4.5-1	ค่าเฉลี่ยของน้ำมันและไขมันของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม	33
4.6.1-1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของฟอสเฟตเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเส้นใยฝักตบชวาและใบสับปะรดแบบแยกชั้นและแบบผสม	34
4.7.1-1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของน้ำมันและไขมันเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเส้นใยฝักตบชวาและใบสับปะรดแบบแยกชั้นและแบบผสม	36

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
2.7-1	ผักตบชวา	16
2.7-2	ใบสับปะรด	19
3.3-1	ขั้นตอนการเตรียมเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด	24
3.4-1	ตัวอย่างโมเดล ชุดอุปกรณ์กรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีด	25
3.4-2	ชุดอุปกรณ์กรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีด	25
4.1-1	ค่าเฉลี่ยของค่าพีเอช (pH) ของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม	28
4.2-1	ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม	29
4.3-1	ค่าเฉลี่ยของปริมาณ TSS ของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม	31
4.4-1	ค่าเฉลี่ยของฟอสเฟตของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม	32
4.5-1	ค่าเฉลี่ยของน้ำมันและไขมันของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม	33
4.6-1	การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการกรองปริมาณฟอสเฟต (P) ของน้ำด้วยเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด	34
4.7-1	การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการลดลงปริมาณน้ำมันและไขมันของน้ำด้วยเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด	36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

ปัจจุบันปัญหามลพิษทางน้ำเป็นปัญหาหนึ่งที่มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้น อาจเนื่องมาจากการขยายตัวของชุมชนเมือง ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากร ทำให้มีการใช้น้ำในกิจกรรมต่างๆเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการใช้น้ำของคนในเขตเมืองจะใช้น้ำมากกว่าคนในชนบท โดยคนในชนบทจะใช้น้ำเฉลี่ยวันละ 50 ลิตรต่อคนต่อวัน ส่วนคนในชุมชนเมืองมีการใช้น้ำเฉลี่ยวันละ 200 ลิตรต่อคนต่อวัน ซึ่งร้อยละ 4 เท่า (มูลนิธิโลกสีเขียวและบริษัทบุญรอดบริวเวอรี่, ม.ป.ป.:15) ของน้ำที่ใช้จะเป็นน้ำเสียชุมชน ซึ่งรวมไปถึงน้ำเสียที่เกิดจากกิจกรรมซักอบรีด การดำเนินธุรกิจในด้านซักอบรีดนับเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กหรืออุตสาหกรรมในครัวเรือนที่ต้องใช้น้ำในกระบวนการทำความสะอาดเป็นจำนวนมาก ซึ่งปริมาณน้ำที่ใช้กับเครื่องซักผ้าในแต่ละครั้ง ประมาณว่าสูงถึง 110-200 ลิตรต่อครั้ง (เกรียงศักดิ์ อุดมสินโรจน์, 2539 :27) หรือเมื่อคิดปริมาณน้ำเสียต่อการซักผ้า 1 วัน ร้านซักผ้าทั่วไปจะมีน้ำเสีย 10.35-25.14 ลิตรต่อวัน โรงงานซักรีด โรงแรม และโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ จะมีปริมาณน้ำเสียต่อวันประมาณ 28.51, 16.65-17.82 และ 58.81 ลิตร ตามลำดับ ในส่วนค่าของตัวแปรคุณภาพน้ำที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในแต่ละกิจกรรมซักรีด เช่นค่า BOD₅, COD, Turbidity, SS, Coliform Bacteria หรือ Fecal Coliform Bacteria ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น จำนวนและความสกปรกของผ้าที่ซัก การใช้สารเคมีที่แตกต่างกัน ในกระบวนการซัก ประสิทธิภาพในการซักหรือแรงปั่นของเครื่องซักผ้า ปริมาณน้ำที่เข้าสู่เครื่องซักผ้า ในแต่ละขนาดและยี่ห้อ การตั้งโปรแกรมการซักของผู้ประกอบการและการใช้น้ำร้อนหรือน้ำเย็นในการซัก เป็นต้น ส่วนค่า TP, TKN และ NH₃-N ของน้ำซักผ้ามีค่าใกล้เคียงกัน โดยมีค่า TP อยู่ระหว่าง 19.70-14.17 mg/L ค่า TKN อยู่ระหว่าง 5.50-8.90 mg/L และ NH₃-N มีค่าอยู่ระหว่าง 0.34-1.80 mg/L (วรายุส วรรณวิไล, 2542) ส่วนปริมาณฟอสเฟตในร้านซักรีดทั่วไป 24 mg/L (ธงชัย พรรณสวัสดิ์, 2553) ซึ่งน้ำเสียจากร้านซักรีดนอกจากมีฟอสเฟตปนเปื้อนแล้วยังพบว่ามีสารจำพวกไขมันที่หลุดออกมาจากเสื้อผ้ามีค่าอยู่ระหว่าง 554 mg/L ในธุรกิจซักรีดขนาดใหญ่ และ 1,406 mg/L ในร้านซักรีดชุมชน (Nemerow, 1978:350) จากการศึกษาพบว่าเส้นใยพืช โดยเฉพาะเส้นใยของผักตบชวาจะมีลักษณะเป็นรูพรุนที่ถี่มากคล้ายฟองน้ำ สามารถดักตะกอนเล็กๆ และคราบไขมันที่มากับน้ำ นอกจากนี้ยังพบว่าน้ำเสียชุมชนที่ระบายลงสู่แหล่งน้ำต่างๆ จะมีปริมาณความเข้มข้นของสารประกอบฟอสเฟต น้ำมันและไขมันธาตุอาหารในปริมาณสูง และเมื่อน้ำเสียมีการปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อมโดยไม่มีการบำบัด อาจก่อให้เกิดปรากฏการณ์ยูโทรฟิเคชัน (Eutrophication) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่แหล่งน้ำมีปริมาณธาตุอาหารสูงเกินไป ทำให้วัชพืชน้ำและสาหร่ายสีเขียวเพิ่มจำนวน

อย่างรวดเร็ว ซึ่งในเวลากลางคืนสาหร่ายจะใช้ออกซิเจนในการหายใจ ทำให้ปริมาณออกซิเจนลดลงมาก จึงทำให้สิ่งมีชีวิตขาดออกซิเจนและตายในที่สุด

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะศึกษาและพัฒนาวิธีการที่เหมาะสมในการบำบัดน้ำเสียจากร้านซักอบรีดด้วยวิธีการกรองด้วยเส้นใยธรรมชาติได้แก่ เส้นใยผักตบชวา กับ ใบสับปะรด ซึ่งเป็นพืชที่สามารถพบได้ทั่วไปในท้องถิ่นและเป็นพืชหรือวัสดุเหลือใช้ และจากการศึกษาของชันนี้ เศษระนำ และ ทิพวรรณ หมาดกะจิ (2553) ยังพบว่า เมื่อนำเส้นใยทั้ง 2 ชนิด มาผสมกัน จะสามารถลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันได้ ร้อยละ 47.86 และ ร้อยละ 74.90 ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าหากนำเส้นใยทั้ง 2 ชนิด มาทดสอบโดยการแยกชั้นอาจสามารถให้ประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟต น้ำมันและไขมันได้ดียิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการนำพืชที่เป็นปัญหาในแหล่งน้ำและส่วนของพืชที่เป็นของเสียมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งประหยัดค่าใช้จ่ายและลดปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วย

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาผสมกับใบสับปะรดในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้เส้นใยผักตบชวา กับ ใบสับปะรดระหว่างแบบแยกชั้นกับแบบผสมในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

1.3 ตัวแปร

- ตัวแปรต้น : เส้นใยผักตบชวาผสมกับใบสับปะรด
 ตัวแปรตาม : ประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน
 ตัวแปรควบคุม : ปริมาณน้ำเสีย, ปริมาณเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

เส้นใย หมายถึง สิ่งที่มีลักษณะเป็นเส้นยาวเรียว องค์ประกอบของเซลล์ ส่วนใหญ่เป็นเซลลูโลส เกิดจากการรวมตัวของพอลิแซคคาไรด์ (polysaccharide) ของกลูโคส (glucose) ซึ่งโมเลกุลของเซลลูโลสเรียงตัวกันในผนังเซลล์ของพืชเป็นหน่วยเส้นใยขนาดเล็กมาก เกิดการเกาะจับตัวกันเป็นเส้นใยขึ้น (จอมยุทธ, 2543)

ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความสามารถของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรดในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด (ในการศึกษานี้)

น้ำเสียจากร้านซักอบรีด หมายถึง น้ำทิ้งที่เกิดจากกระบวนการซักล้างจากร้านซักอบรีดในชุมชน (ในการศึกษานี้)

1.5 สมมติฐาน

เส้นใยผักตบชวาและใบสับประรดช่วยลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยการนำไปใช้ในการบำบัดน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

1.7 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้มีระยะเวลาดำเนินการระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 สำหรับแผนการดำเนินการศึกษาแสดงในตารางที่ 1.7-1

ตารางที่ 1.7-1 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

ขั้นตอนการดำเนินการ	2556			2557			2558					
	ม.ค.- ก.ค.	ส.ค.	พ.ย.- ก.พ.	มี.ค.- เม.ย.	พ.ค.	ก.ค.	มี.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.- ธ.ค.
รวบรวมข้อมูลและ ตรวจเอกสาร	—————											
สอบโครงร่างวิจัย		▲										
เตรียมใบสับประรดกับ เส้นใยผักตบชวา				—————								
วิเคราะห์พารามิเตอร์					—							
สอบความก้าวหน้า						▲						
วิเคราะห์ข้อมูลและ สรุปผล							—————			·····		
การเขียนเล่มวิจัย									—————			·····
สอบจบและแก้ไขเล่ม เล่มวิจัย												—▲—

หมายเหตุ ช่วงเดือน * พ.ย. 2556 – ก.พ. 2557 เป็นช่วงของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับน้ำเสีย

น้ำเสีย หมายถึง ของเหลวหรือน้ำที่มีสิ่งเจือปนต่างๆในปริมาณสูงมาก ทั้งในรูปแขวนลอยหรือละลายอยู่ในน้ำ ซึ่งความสกปรกหรือความไม่น่าใช้จึงมีมากกว่าแหล่งน้ำธรรมชาติ จนกระทั่งกลายเป็นน้ำที่ไม่เป็นที่ต้องการน่ารังเกียจ เป็นมลพิษทางทัศนียภาพ ก่อให้เกิดผลเสียหลายต่อสิ่งแวดลอม และไม่เหมาะสมสำหรับการนำกลับมาใช้ ประโยชน์ได้อีกต่อไป แหล่งกำเนิดของน้ำเสียที่สำคัญสามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆได้ 3 ประเภท ดังนี้

1) น้ำเสียชุมชน เป็นน้ำเสียที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆในการดำรงชีวิตในการประกอบอาชีพของประชาชนที่อยู่อาศัยในชุมชน เช่น น้ำเสียจากบ้านเรือน ที่พักอาศัย ร้านค้า ตลาด โรงแรม โรงพยาบาล โรงเรียน รวมไปถึงน้ำเสียจากร้านซักรีด ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีความสกปรกในรูปสารอินทรีย์เป็นส่วนประกอบสำคัญ

2) น้ำเสียจากอุตสาหกรรม เป็นน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นน้ำล้างในกระบวนการผลิตต่างๆ ซึ่งมีสมบัติแตกต่างกันตามประเภทของอุตสาหกรรม

3) น้ำเสียจากการเกษตร เป็นน้ำเสียที่เกิดจากกิจกรรมทางการเกษตร เช่น น้ำเสียจากการล้างคอกสัตว์เลี้ยง เช่น คอกหมู คอกวัว เล้าไก่ น้ำเสียจากนาข้าว จากฟาร์มเลี้ยงกุ้ง เป็นต้น โดยน้ำเสียจากเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะปนเปื้อนสารเคมี ยาฆ่าแมลง หรือปุ๋ย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้จะให้ความสำคัญกับน้ำเสียจากชุมชนที่มีแหล่งกำเนิดมาจากกิจการร้านซักอบรีด ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวมีการใช้ผงซักฟอก

2.2 กิจกรรมซักรีด

น้ำเสียจากกิจกรรมซักรีดจะประกอบด้วยสิ่งเจือปนต่างๆ ซึ่งสามารถก่อให้เกิดปัญหามลพิษต่อแหล่งรองรับน้ำทิ้งได้ ซึ่งเกิดจากความสกปรกที่ติดมากับเนื้อผ้า ตลอดจนสารซักฟอกที่ใช้ในกระบวนการซัก

2.2.1 เคมีที่ใช้ในการซักผ้า

เคมีสำหรับซักผ้าและขจัดสิ่งสกปรกเป็นเคมีที่ช่วยขจัดสิ่งสกปรกที่ติดอยู่กับเนื้อผ้า ขจัดคราบฝังในออกหมดสามารถลดแรงตึงผิวของน้ำ ทำให้ตัวเคมีซึมไปในเนื้อผ้าได้เร็ว สามารถป้องกันการตกตะกอนของสารบางชนิด อาจจะทำให้ขึ้นมาพิเศษอาจมีสารฟอกขาวอยู่ในตัวด้วย ซึ่งใช้กับผ้าทุกชนิด เคมีที่ใช้ในการซักฟอกมีมากมายหลายชนิดให้เลือกใช้ทั้งผงซักฟอก น้ำยาซักผ้า

สารซักฟอกสูตรเข้มข้นและสารซักฟอกชนิดผสมน้ำยาปรับผ้านุ่มในตัว ซึ่งเคมีที่ใช้ในการซักฟอกที่เป็นนิยมใช้ คือ ผงซักฟอกจึงจะขอลงถึงประเภทของผงซักฟอก ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆตามสมบัติของสารลดแรงตึงผิว คือ

- Hard Detergent ผงซักฟอกชนิดนี้จะสลายได้ช้าในธรรมชาติ และสารลดแรงตึงผิวเป็นพวก BAS (Branch Alkyl Benzene Sulfonate) หรือ ABS (Alkyl Benzene Sulfonate)

- Soft Detergent ผงซักฟอกชนิดนี้สามารถถูกย่อยสลายได้เร็วโดยแบคทีเรียในธรรมชาติทำให้เกิดการตกค้างในธรรมชาติมีน้อย และเชื่อว่าจะไม่ทำให้เกิดผลเสียหายต่อสภาพแวดล้อม สารลดแรงตึงผิวเป็นพวก LAS (Linear Alkyl Benzene Sulfonate)

ส่วนประกอบของสารซักฟอก (มณฑิพย์ ศรีรัตนา ทาบุญกานอและผกา อุดมนิธิกุล, 2532: 1-2) ได้แก่

1) สารลดแรงตึงผิว หรือ Surface Active Agents ทำหน้าที่ลดแรงตึงผิวของน้ำ สารตัวนี้จะให้ฟอง ให้สิ่งสกปรกและพื้นผิวเปียกน้ำ ดึงสิ่งสกปรกออกจากพื้นผิว ช่วยให้น้ำมันแขวนลอยและช่วยกระจายสิ่งสกปรกให้อยู่ในน้ำ สารประเภทนี้ที่นิยมกันมากได้แก่ ABS (Alkyl Benzene Sulfonate) ซึ่งเป็นส่วนประกอบของ Hard Detergent และ LAS (Linear Alkyl Benzene Sulfonate) ซึ่งเป็นส่วนประกอบของ Soft Detergent และ LAS (Linear Alkyl Benzene Sulfonate) ซึ่งเป็นส่วนประกอบของ Soft Detergent

2) Buider เป็นสารประกอบของฟอสเฟตที่นิยมกันมากคือ Sodium Tripyrophosphate และ Sodium Pyrophosphate ซึ่งช่วยย่อยกระจายน้ำมัน แร่ธาตุให้กระจายเป็นหยดเล็กๆ จนสามารถแขวนลอยอยู่ในน้ำได้ ช่วยให้สิ่งสกปรกไม่ละลายกระจายตัวและปรับสภาพน้ำกระด้างให้กลายเป็นน้ำอ่อน นอกจากนี้สารประเภทซิลิเกต (Silicates) ช่วยให้สิ่งสกปรกกระจายตัวป้องกันการกลับเข้าไปจับใหม่ของสิ่งสกปรกที่ถูกขจัดออกและป้องกันการกัดกร่อนของโลหะที่ใช้เป็นภาชนะที่ใช้ในการซัก

3) Suds Regulators เป็นตัวลดและเพิ่มฟองตามความต้องการของงานซักล้าง เช่น Fatty acid

4) Additive เป็นตัวเติมทำให้ผงซักฟอกมีประสิทธิภาพดีขึ้น เช่น สารเพิ่มประกายนวล (Optical Brighteners) สี (Dyes or Pigments) สารเพิ่มฟอง (Foam Boosters) สารลดฟอง (Defoamers) สารช่วยละลาย (Hydrotroper) สารฟอกขาว (Bleaching Agent) เอนไซม์ (Enzyme) สารเฉื่อย (Inert Fillers) น้ำหอม (Perfume)

2.2.2 เคมีใช้เฉพาะงาน

เป็นเคมีที่ใช้กับผ้าเป็นตัวหรือเป็นชิ้น เพื่อจัดคราบสกปรกบางอย่างออก เช่น ขจัด
จุดน้ำมัน จุดหมึก ขจัดสนิม ขจัดเชื้อรา ยางไม้ ขจัดสีตก

2.2.3 เครื่องซักผ้า

โดยทั่วไปมีอยู่ 2 ประเภท คือ เครื่องซักผ้าแบบเปิดหน้าและเครื่องซักผ้าแบบเปิด
ด้านบน เครื่องซักผ้าแบบเปิดด้านหน้าจะมีประสิทธิภาพดีกว่าเครื่องซักผ้าแบบเปิดด้านข้างในด้านการ
ประหยัดน้ำ ผงซักฟอกและประสิทธิภาพในการทำงาน

2.2.4 ขั้นตอนของการซักผ้าด้วยเครื่อง

การทำความสะอาดผ้าโดยทั่วไปมี 2 วิธี คือ การซักโดยวิธีซักแห้งและการซักด้วย
วิธีการซักน้ำ การซักโดยวิธีการซักแห้งจะใช้เฉพาะกับผ้าเนื้อดี เนื้อละเอียด และจำพวกผ้าขนสัตว์
เป็นต้น ส่วนการซักโดยวิธีน้ำเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากเพราะใช้กับผ้าเกือบทุกชนิด ในที่นี้จะกล่าว
เฉพาะวิธีซักน้ำเพราะใช้กันเป็นส่วนมากขั้นตอนการซักโดยวิธีซักน้ำด้วยเครื่องจะเป็นไปดังนี้คือ

1) นำผ้าที่ใช้แล้วไปซังตามน้ำหนักขีดความสามารถของเครื่องซัก เพราะเครื่อง
ซักแต่ละแบบมีขีดความสามารถในการซักไม่เท่ากัน

2) นำผ้าที่ซังแล้วเข้าทำการซักในเครื่องซัก สลัดผ้า ในการซัก สลัดผ้า 1 วงจร
ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ คือ ขั้นตอนการซัก ขั้นตอนการล้างเคมีออกและขั้นตอนการสลัดให้แห้ง
ขั้นตอนแต่ละอย่างอาจจะมีหลายขั้นตอนในการซัก 1 รอบก็ได้ เช่น ขั้นตอนการปล่อยน้ำทิ้งไป
ขั้นตอนการล้างอาจล้างหลายครั้ง การเลือกหรือคิดประกอบขั้นตอนต่างๆเข้าด้วยกันเพื่อใช้ในการ
ซัก 1 รอบนี้ จุดประสงค์ก็เพื่อให้เหมาะสมกับชนิดของผ้า

3) นำผ้าที่ซัก สลัดเสร็จแล้วไปเข้าเครื่องอบผ้า โดยปกติผ้าที่ออกมาจากเครื่อง
จะสลัดน้ำไปประมาณ 90% การอบผ้าใช้หลักการเอาความร้อนเข้าไปเพื่อให้ความชื้นที่ยังมีอยู่ในผ้า
กลายเป็นไอเพื่อให้แห้ง 100% ความร้อนที่ใช้ในการอบผ้าในปัจจุบันใช้จาก 3 ทาง คือ ความร้อนจาก
ฮีตเตอร์ไฟฟ้า ความร้อนจากการเผาแก๊ส (แก๊สหุงต้ม) และความร้อนจากไอน้ำของหม้ออบไอน้ำเวลา
ที่ใช้ในการอบผ้าจะขึ้นอยู่กับความหนาของผ้าซึ่งโดยปกติจะใช้เวลาประมาณ 50 นาที

4) ผ้าที่อบแห้งจะนำมารีดให้เรียบโดยใช้เครื่องรีด เช่น ที่รีดเสื้อจะมีที่รีดไหล่
เสื้อ ที่รีดแขนเสื้อ ที่รีดปกเสื้อ เป็นต้น อย่างที่รีดกางเกงก็มีที่รีดสะโพก รีดขากางเกง ส่วนที่รีดผ้า
จำพวกเป็นผืนเรียบอย่างผ้าปูที่นอน ผ้าปูโต๊ะ ก็จะเป็นแบบลูกกลิ้งมีขนาดตั้งแต่กว้างหนึ่งเมตรกว่าถึง
สามเมตรกว่า ซึ่งจะทำให้งานรีดผ้าที่เป็นผืนเรียบเป็นไปอย่างรวดเร็ว ในการรีดผ้าปูที่นอน บางแห่ง
จะนำผ้าที่ออกมาจากเครื่องซัก สลัดผ้าเข้าเครื่องรีดแบบลูกกลิ้งเลยไม่ต้องผ่านการอบ เพราะผ้าที่

ออกจากเครื่องสลัดจะแห้งไป 90% หรือเรียกว่าเปียกแบบหมาดๆ ความร้อนจากลูกกลิ้งจะทำให้แห้งในขณะรีดไปในตัว เมื่อรีดผ้าเสร็จแล้วก็จะเข้าสู่ขั้นตอนการพับแล้วคืนผ้าให้ลูกค้าต่อไป

2.3 ลักษณะน้ำเสียจากกิจกรรมซักรีด

ปริมาณน้ำทิ้งที่เกิดขึ้นต่อผ้าที่ซัก 1 กก. และปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นในแต่ละวันจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับกิจกรรมซักรีดแต่ละแห่ง จำนวนของผู้มาใช้บริการในกิจกรรมซักรีดนั้นๆ กิจกรรมซักรีดใดที่มีผู้มาใช้บริการมาก จำนวนผ้าที่ซักย่อมมีในปริมาณมากส่งผลให้ปริมาณน้ำที่ใช้และปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมซักรีดมีปริมาณมากเช่นเดียวกัน ขนาดของเครื่องซักผ้าและการตั้งโปรแกรมของขั้นตอนการซักก็มีผลต่อปริมาณน้ำทิ้งที่เกิดขึ้น โดยจำนวนน้ำเสียที่เกิดขึ้นในแต่ละวันของกิจกรรมซักรีด คิดได้จากร้อยละ 90 ของน้ำที่ใช้ทั้งหมด ซึ่งเป็นน้ำทิ้งที่ผ่านขั้นตอนของการสลัดผ้าจากกระบวนการซัก พบว่า ร้านซักรีดทั่วไป ร้านซักรีดในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กิจกรรมซักรีดในโรงพยาบาลหาดใหญ่ ในโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ ในโรงแรมลีการ์เดนส์และโรงงานทักซิโด้ซักรีดมีปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นประมาณวันละ 0.58-2.43 ม³, 1.48 ม³, 39.81 ม³, 58.81 ม³, 16.63-17.82 ม³ และ 28.51 ม³ ตามลำดับ และเมื่อคิดปริมาณน้ำเสียต่อผ้า 1 กก. จะมีปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นเท่ากับ 10.35-22.14, 9.90, 11.88, 12.02, 12.27 และ 15.81-16.05 ล./กก. ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2.3-1

ตารางที่ 2.3-1 ปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นในแต่ละวันและต่อผ้า 1 กก. จากกิจกรรมซักรีดแต่ละประเภท

ปริมาณน้ำเสีย	ร้านซักรีด	ร้านซักรีด	โรงพยาบาล		โรงแรม	โรงงานซักรีด
	ทั่วไป	ในมอ.	หาดใหญ่	มอ.		
ต่อวัน (ม. ³ /วัน)	0.58-2.43	1.48	39.81	58.81	16.63-17.82	28.51
ต่อผ้า 1 กก.(ล.)	10.35-22.14	9.90	11.88	12.02	12.27	15.81-17.83

น้ำเสียที่เกิดจากสถานบริการซักอบรีดมีความแปรผันไปตามขนาดร้าน จำนวนเครื่องซักผ้า จำนวนการรับบริการซักในแต่ละวัน ซึ่งจากการศึกษา พบว่าเครื่องซักผ้า 1 เครื่องจะใช้น้ำ 210 ลิตร สามารถก่อให้เกิดน้ำเสียปริมาณสูงสุด 1.7 ลบ.ม/ วัน ซึ่งสถานบริการซักอบรีดที่มีขนาดใหญ่ที่มีเครื่องซักผ้าจำนวนมาก และมีผู้เข้าใช้บริการต่อวันจำนวนมาก ย่อมก่อให้เกิดปริมาณน้ำเสียสูงขึ้นไปด้วย ดังแสดงในตารางที่ 2.3-2

ตารางที่ 2.3-2 ปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้น

จำนวนเครื่องซักผ้า	ปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นสูงสุด (วัน/ลบ.ม.)
1	1.7
2	3.4
3	5.0
4	6.7
5	8.4
6	10.1
7	11.8
8	13.4
9	15.1

ที่มา : หัยพัต ฉายากุล (2555)

ลักษณะน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมซักรีดแต่ละประเภท พบว่า มีค่า pH, BOD₅, COD, Turbidity, SS, Alkalinity, TDS, TP, TKN, NH₃-N, Coliform Bacteria และ Fecal Coliform bacteria สำหรับน้ำซักผ้าและน้ำรวม อยู่ในช่วง 8.76-10.25, 184-492 มก./ล., 376-993 มก./ล., 82-260 NTU, 100-323 มก./ล., 261-684 มก./ล., 1,546-2,781 มก./ล., 14.17-19.70 มก./ล., 5.50-8.90 มก./ล., 0.34-3.84 มก./ล., 0-110,000 MPN/100 ml และ 0-46,000 MPN/100 ml ตามลำดับ ส่วนน้ำรวมมีค่าอยู่ในช่วง 7.25-9.00, 116-346 มก./ล., 197-615 มก./ล. 52-210 NTU, 47-115 มก./ล. 132-322 มก./ล., 860-1,794 มก./ล., 9.01-16.67 มก./ล., 3.36-711 มก./ล., 0.22-2.04 มก./ล., 20-110,000 MPN/100 ml และ 20-21,000 MPN/100 ml ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 2.3-3 เมื่อสังเกตลักษณะของน้ำเสียจากกิจกรรมซักรีดแต่ละประเภท พบว่า ค่า BOD₅, COD, SS และ TDS จากคุณภาพน้ำทิ้งของร้านซักอบรีดทั่วไปจะมีค่าเกินค่ามาตรฐานน้ำทิ้งชุมชน ส่วนโรงงานอุตสาหกรรม กิจกรรมซักรีดในโรงพยาบาลและในโรงแรม ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมซักรีดขนาดใหญ่จะมีค่าตัวแปรคุณภาพน้ำดังกล่าวข้างต้นเกินค่ามาตรฐานน้ำทิ้งของโรงงานเช่นกัน

ตารางที่ 2.3-3 ลักษณะทางกายภาพ เคมี และ ชีวภาพของน้ำเสียจากกิจกรรมซักรีดประเภทต่างๆ

ตัวแปรคุณภาพน้ำ	ร้านซักรีดทั่วไป		ร้านซักรีดในเมอ.		โรงพยาบาล		โรงแรม		โรงงานซักรีด	
	น้ำซักรีด	น้ำรวม	น้ำซักรีด	น้ำรวม	น้ำซักรีด	น้ำรวม	น้ำซักรีด	น้ำรวม	น้ำซักรีด	น้ำรวม
pH	9.94	8.4	8.76	7.25	10.25	7.85	9.86	9.00	9.63	7.85
Temperature (°C)	24.8	26.0	28.0	28.0	28	28	60	28.0	67	28
Turbidity (NTU)	210	58	260	174	87	55	82	52	260	210
BOD ₅ (mg/L)	254	116	492	346	315	161	184	122	260	125
COD (mg/L)	651	320	993	615	575	279	376	197	521	324
Alkalinity (mg/L as CaCO ₃)	629	322	561	232	261	132	684	229	550	241
SS (mg/L)	227	67	323	115	168	50	100	47	110	85
TDS (mg/L)	1,581	1,005	1,546	860	1,646	970	2,400	1,794	2,781	1,702
TP (mg/L)	14.17	9.01	19.68	16.60	19.70	16.67	15.42	12.11	15.53	12.32
NH ₃ - N (mg/L)	1.83	1.50	1.50	0.70	1.48	0.7	0.34	0.22	3.84	2.04
TKN (mg/L)	5.50	5.30	8.90	7.10	8.87	7.11	8.04	4.42	6.44	3.36
Coliform Bacteria (MPN/100 ml)	80	80	110,000	1:0,000	40	20	0	24,000	0	24,000
Fecal Coliform Bac. (MPN/100 ml)	70	80	46,000	21,000	40	20	0	9,400	0	7,900

ที่มา : วารสาร วรรณวิไล (2547)

2.4 ผลกระทบของน้ำเสียจากกิจกรรมซักรีด

2.4.1 ผลกระทบต่อแหล่งน้ำ

1) ฟอง (Foam) จากการศึกษาของ Klein (1966 : 53-58) พบว่า การตกค้างของสารลดแรงตึงผิวก่อให้เกิดฟองในแหล่งน้ำ ทำให้เกิดทัศนียภาพที่ไม่สวยงาม ขัดขวางการคมนาคมทางน้ำลดพื้นที่ของน้ำในการสัมผัสกับอากาศ ทำให้ออกซิเจนละลายน้ำลดลง 20%ซึ่งจะเป็นผลต่อระบบทางเดินหายใจของสัตว์น้ำและพืชน้ำด้วย

2) ทำให้เกิดขบวนการยูโทรฟิเคชัน อันเนื่องมาจากฟอสเฟต Fair และคณะ (1971 : 752) พบว่า แหล่งน้ำที่มีธาตุอาหารมากเกินไป จะมีฟอสฟอรัสอยู่ประมาณ 0.01-0.05 มก./ล. โดยในแม่น้ำที่เกิดมลภาวะจะมีฟอสเฟตอยู่ประมาณ 0.6 มก./ล. และน้ำทิ้งจากบ้านเรือนจะมีฟอสเฟตอยู่ระหว่าง 9-10 มก./ล. ขณะที่สารประกอบฟอสฟอรัสในปริมาณที่มากกว่า 0.015 มก./ล. จะกระตุ้นให้เกิดการเจริญเติบโตของสาหร่ายได้ (Metcalf and Eddy, 1991 :1335) และเมื่อพืชน้ำเจริญเติบโตอย่างมากมายก็จะแย่งอาหารและเน่าตายทับถมกันทำให้ออกซิเจนละลายน้ำลดลง ผลกระทบต่อระบบนิเวศน์ของแหล่งน้ำและในที่สุดซากพืชและซากสัตว์ที่ตายก็จะทับถมกลายเป็นดิน

2.4.2 ผลกระทบต่อสัตว์น้ำ

Jone (1964 : 203) รายงานว่าสารลดแรงตึงผิวจะทำให้สารพวกโปรตีนตกตะกอนหรือแปรสภาพโดยเฉพาะผนังฟอกที่มีส่วนประกอบของพวก Pyridine จะเป็นอันตรายต่อระบบประสาทและหายใจของปลา โดยในระดับความเข้มข้นน้อยๆ ประมาณ 10-40 มก./ล. ปลาจะเคลื่อนไหวไม่ได้และเสียการทรงตัว และพวกปลาจะมีความต้านทานน้อยกว่าพวก Crustacean และหอยสองฝา เนื่องจากผนังฟอกจะไปลดแรงตึงผิวของน้ำทำให้การเปลี่ยนแปลงก๊าซระหว่างเหงือกและน้ำไม่ดี (Swedmarch, et al., 1971 : 923-924) นอกจากนี้ Berdach, et al. (1965 : 1605-1607) ได้รายงานว่ายellow Bullhead (*Ictalurus natalis*) ที่เลี้ยงในน้ำที่มี ABS และ LAS ในระดับความเข้มข้น 0.5 มก./ล. เป็นเวลานาน 24 วัน จะมีการเปลี่ยนแปลงของเนื้อเยื่อของหนวด โดยส่วนปลายของต่อมรับรู้สัมผัสจะถูกทำลาย ทำให้การว่ายน้ำและการหาอาหารของปลาผิดปกติไป และมีผลทำให้ปลามีความต้านทานต่อสารพิษอื่น ที่มีอยู่ในน้ำลดลงอีกด้วย เช่น ยาฆ่าแมลง เป็นต้น ในสัตว์น้ำอื่นๆ Hotchkies (1966 : 196) ได้ทำการทดลองกับพวก Copepod (*Calanus fimmarchices*) ซึ่งเป็นสัตว์ที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่อาหารของปลาอย่างมาก โดยใช้ผนังฟอก Gamlen, Dasin และ B.P.1002 ที่ระดับความเข้มข้น 5, 10 และ 50 มก./ล. ปรากฏว่าสัตว์ทดลองไม่ตายเลยแต่การเจริญเติบโตหยุดชะงัก ตายทั้งหมดใน 2-3วันและตายใน 1 ซม. ตามลำดับ ส่วนในรายงานของ Aksenova (1979 : 255-259) พบว่าสารประกอบของ Alkyl Sulfate Detergent ที่ระดับความเข้มข้น 0.25 มก./ล. จะทำให้พวกแพลงค์ตอนสัตว์อ่อนแอลงอย่างเห็นได้ชัด

2.5 สมบัติของตัวกรองจากเส้นใยธรรมชาติ

สารปนเปื้อนที่มีการเคลื่อนที่โดยการแพร่กระจายไปเกาะบนผิวรอบนอกของตัวดูดซับ ซึ่งตัวดูดซับที่ดีควรมีลักษณะเป็นรูพรุน ภายในรูจะมีช่องเป็นโพรงลดเลี้ยวไปมา ซึ่งจะมีพื้นที่ผิวสัมผัสมากขึ้นทำให้ตัวดูดซับได้มากขึ้นกระบวนการนี้สามารถเกิดที่บริเวณผิวสัมผัสระหว่าง 2 สภาวะใดๆ เช่นของเหลวกับของเหลว ก๊าซกับของเหลว ก๊าซกับของแข็ง หรือของเหลวกับของแข็ง (การจัดการและควบคุมมลพิษทางอากาศ, 2544)

1) สมบัติทางกายภาพของตัวดูดซับ ได้แก่ รูปร่างลักษณะเส้นผ่าศูนย์กลาง พื้นที่ผิว ปริมาตรรูพรุน ขนาดรูพรุน ความพรุน ความหนาแน่นและความสามารถในการดูดซับของตัวดูดซับ พื้นที่ผิวของตัวดูดซับมีความสัมพันธ์โดยตรงกับร้อยละการดูดซับ (Percent adsorption) โดยตัวดูดซับที่มีพื้นที่ผิวมากจะมีร้อยละการดูดซับตัวถูกดูดซับสูงกว่าตัวดูดซับที่มีพื้นที่ผิวน้อย

2) ความปั่นป่วน (Turbulence) มีผลต่ออัตราเร็วในการแพร่ผ่านชั้นฟิล์มและการแพร่ภายในรูพรุนตัวดูดซับของการดูดซับ เมื่อกระบวนการดูดซับมีความปั่นป่วนต่ำ ฟิล์มน้ำซึ่งล้อมรอบตัวดูดซับมีความหนามาก (ไม่ถูกรบกวน) จึงเป็นอุปสรรคต่อการเคลื่อนที่ของโมเลกุลตัวดูดซับเข้าไปยังรูพรุนภายในตัวดูดซับ

3) ผลของความเข้มข้นเริ่มต้นของตัวดูดซับ การเพิ่มความเข้มข้นเริ่มต้นของตัวดูดซับมีผลทำให้ความสามารถในการดูดซับเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากเกิดความแตกต่างระหว่างตัวดูดซับที่อยู่สารละลายและตัวดูดซับบริเวณผิวของตัวดูดซับเพิ่มสูงขึ้น

4) ค่าความเป็นกรด-เบสของสารละลาย มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณไฮโดรเนียมไอออน และปริมาณไฮดรอกไซด์ไอออน โดยค่าความเป็นกรด-เบสมีผลต่อการดูดซับหรือไม่ขึ้นอยู่กับชนิดของตัวดูดซับและตัวถูกดูดซับ

5) อุณหภูมิ การเพิ่มอุณหภูมิทำให้ความสามารถในการดูดซับเพิ่มขึ้น โดยอุณหภูมิที่เพิ่มสูงขึ้นมีผลทำให้สมดุลเกิดเร็วขึ้น โมเลกุลตัวถูกดูดซับเคลื่อนที่ได้เร็วขึ้น สามารถจับกับบริเวณที่ว่างของตัวดูดซับได้มากขึ้น นอกจากนั้นการเพิ่มอุณหภูมิมีผลทำให้ตัวถูกดูดซับแทรกซึมเข้าไปในรูพรุนของตัวดูดซับได้มากขึ้น (การจัดการและควบคุมมลพิษทางอากาศ, 2544)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังแสดงในตารางที่ 2.6-1

ตารางที่ 2.6-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชื่อวิจัย	ผลการศึกษา	ที่มา
ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการดูดซับสารละลายฟอสเฟตของวัสดุธรรมชาติแบบสดและแบบแห้ง	ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการดูดซับสารละลายฟอสเฟตของวัสดุธรรมชาติแบบสดและแบบแห้ง พบว่า วัสดุธรรมชาติแบบสดที่มีความสามารถในการดูดซับสารฟอสเฟตได้ดีที่สุด คือใบสนทะเล โดยสามารถดูดซับได้ (98.61%) รองลงมาคือ ใบสับปะรด (97.22%) และเส้นผม (87.50%) ตามลำดับ สำหรับวัสดุแบบแห้ง ได้แก่ ใบสับปะรด และก้านบัวหลวง โดยสามารถดูดซับได้ (98.61%) รองลงมาคือ ใบสนทะเล (95.83%) และต้นไมยราบ (77.78%) ตามลำดับ ส่วนวัสดุที่ไม่ดูดซับฟอสเฟต คือ ขนไก่	ยุทธภูมิ สุจาร์ , นพเก้า ทุมรัตน์ และ ณรงค์ เดช ทาพารักษ์ (2552)
ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการดูดซับสารละลายฟอสเฟตของวัสดุธรรมชาติแบบสดและแบบแห้ง	การศึกษาประสิทธิภาพการกรองน้ำมันและไขมันของเส้นใยผักตบชวาและเส้นใยมะพร้าวสำหรับลดน้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากการล้างจานในโรงอาหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาและเส้นใยมะพร้าวในการลดคราบน้ำมันและไขมัน จากโรงอาหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวัสดุกรองจากเส้นใยธรรมชาติ น้ำมันและไขมันของเส้นใยผักตบชวาและเส้นใยมะพร้าวที่น้ำหนัก 1, 2 และ 3 กิโลกรัม พบว่าเส้นใยผักตบชวาสามารถลดน้ำมันและไขมันได้ร้อยละ 70.79, 74.43 และ 75.93 ตามลำดับ และเส้นใยมะพร้าวสามารถลดน้ำมันและไขมันได้ร้อยละ 73.17, 75.41 และ 82.20 ตามลำดับ	สาเกียะห์ ลือโมะ และ สารีปะ อาแว (2555)

ตารางที่ 2.6-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

งานวิจัย	ผลการศึกษา	เอกสารอ้างอิง
การศึกษาประสิทธิภาพการลดฟอสเฟตและไขมันในน้ำเสียโดยใช้ใยผักตบชวากับไบสับประรดกรณีศึกษาร้าน ซักอบรีด	การศึกษาพบว่า การสร้างชุดถังกรองน้ำและมี การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพและ ลักษณะทางเคมีโดยมีการเก็บตัวอย่างน้ำเป็น ระยะเวลา 10 วัน โดยทำการศึกษาลักษณะ น้ำเสีย 4 พารามิเตอร์ pH ปริมาณของแข็ง แขนวนลอยลอยทั้งหมด ไขมันและน้ำมัน และ ฟอสเฟต จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการ ลดฟอสเฟตและไขมันในน้ำเสีย พบว่าค่า ปริมาณของแข็ง แขนวนลอยทั้งหมด 52%, 43%, 36% ตามลำดับ ประสิทธิภาพการ ลดไขมันและน้ำมัน 42 % , 25% , 20% ตามลำดับ และประสิทธิภาพการลดฟอสเฟต 38% , 28% , 15 % ตามลำดับ ซึ่งจาก การศึกษาพบว่า ค่าปริมาณของแข็ง แขนวนลอยทั้งหมด ไขมันและน้ำมันและ ฟอสเฟต มีประสิทธิภาพในการลดลง 52%, 42% , 38% ตามลำดับซึ่งจะอยู่ที่ความ เข้มข้น 542.87 mg/L, 300.65 mg/L และ 476.2 mg/L ตามลำดับ เนื่องจากปริมาณใย ผักตบชวาและไบสับประรดน้ำหนัก 400 กรัม มีประสิทธิภาพสูงสุดในการลดไขมันและ น้ำมันและฟอสเฟต	ชั้นนี้ เศษระนำ และ ทิพวรรณ หมายดกะจิ (2553)
การประยุกต์ใช้กถาชิในการ ดูดซับไขมันและน้ำมันจาก ร้านอาหารภายในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี	งานวิจัยเป็นการใช้กถาชิเฉพาะส่วนของปุย ดอก ซึ่งมีความหนาแน่น 0.0097-0.0139 g/mL มาใช้ในการดูดซับไขมันและน้ำมัน ที่มี อยู่ในน้ำเสียจากร้านอาหาร ภายใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดนทดสอบ ผลของปริมาณปุยดอกกถาชิ 3 ค่า คือ 2 กรัม 2.5 กรัม และ 3 กรัม และระยะเวลาดูด ซับไขมันและน้ำมัน 5 ค่า คือ 20 นาที, 30 นาที, 40 นาที, 60 นาที และ 90 นาที พบว่า ปริมาณไขมันและน้ำมันที่ดูดซับได้ขึ้นกับ ปริมาณปุยดอกกถาชิที่ใช้และ ระยะเวลาดูด	บรรณวดี ตีร์รัต นกุล และ ปณีสย์ ทองโยธี (2550)

ตารางที่ 2.6-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

งานวิจัย	ผลการศึกษา	เอกสารอ้างอิง
การประยุกต์ใช้กฤตศาสตร์ในการดูดซับไขมันและน้ำมันจากร้านอาหารภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (ต่อ)	ซับในช่วงระยะเวลา 20-40 นาที เท่านั้น เนื่องจากประสิทธิภาพของกระบวนการดูดซับไขมันและน้ำมันค่อนข้างคงที่	บรรณวดี ตรีรัตน์กุล และ ปณัสย์ทองโยธี (2550)
การบำบัดน้ำทิ้งจากกิจกรรมซักรีด	<p>น้ำเสียจากกิจกรรมซักอบรีดจะประกอบด้วยสิ่งเจือปนต่างๆ ซึ่งสามารถก่อให้เกิดปัญหามลพิษต่อแหล่งรองรับน้ำทิ้งได้ ซึ่งเกิดจากความสกปรกที่ติดมากับเนื้อผ้า ตลอดจนสารซักฟอกที่ใช้ในกระบวนการซัก การวิจัยนี้ได้ศึกษาลักษณะน้ำเสียจากกิจกรรมซักอบรีดประเภทต่างๆ ได้แก่ ร้านซักอบรีดทั่วไป กิจกรรมซักรีดในโรงพยาบาล ในโรงแรมและโรงงานซักรีด ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยทำการวิเคราะห์คุณภาพน้ำเสียจากขั้นตอนการซักผ้าและน้ำเสีรรวม (จากขั้นตอนต่างๆของกระบวนการซักรีดผสมกัน) พบว่า น้ำเสียจากขั้นตอนการซักมีค่าพีเอช ความขุ่น ของแข็งแขวนลอย บีโอดี ซีโอดี และฟอสฟอรัสทั้งหมดอยู่ในช่วง 8.76-10.25, 82-260 NTU, 100-323 มก./ล., 184-492 มก./ล., 376-993 มก./ล. และ 14.17-19.88 มก./ล. ตามลำดับ ส่วนน้ำเสีรรวมมีค่าพีเอช ความขุ่น ของแข็งแขวนลอย บีโอดี ซีโอดี และฟอสฟอรัสทั้งหมดอยู่ในช่วง 7.25-9.0, 55-210 NTU, 47-115 มก./ล. 116-346 มก./ล., 197-615 มก./ล. และ 9.01-16.67 มก./ล. ตามลำดับ</p> <p>ในการศึกษาหาสารเคมีที่เหมาะสมในการก่อดอกก่อนการทดลองจาร์เทสต์เพื่อบำบัดน้ำเสียจากกิจกรรมซักรีด พบว่า การใช้สารส้มร่วมกับสารโพลีเมอร์ประจุลบ จะมีประสิทธิภาพในการก่อดอกและลดค่าความขุ่น ของแข็งแขวนลอย ซีโอดี</p>	วราวุธ วรณวิไล (2542)

ตารางที่ 2.6-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

งานวิจัย	ผลการศึกษา	เอกสารอ้างอิง
การบำบัดน้ำทิ้งจากกิจกรรมซัก รีด (ต่อ)	สูงกว่าสารก่อตะกอนชนิดอื่น โดยการทดลอง กับน้ำซักผ้า พบว่าสามารถลดค่าความขุ่น ของแข็งแขวนลอย ซีโอดี ได้ร้อยละ 96.7, 94.7 และ 76.4 ตามลำดับ และการทดลอง กับน้ำรวม พบว่า สามารถลดค่าความขุ่น ของแข็งแขวนลอย ซีโอดี ได้ร้อยละ 95.4, 96.7 และ 76.1 ตามลำดับ	วรายุส วรรณวิไล (2542)
การกำจัดฟอสฟอรัสในน้ำเสีย จากการซักล้างโดยแหนแดง	งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา ประสิทธิภาพการกำจัดฟอสฟอรัสในน้ำเสีย จากการซักล้างและศึกษาปริมาณความ เข้มข้นของฟอสฟอรัสและระยะเวลาที่ เหมาะสมในการกำจัดฟอสฟอรัสในน้ำเสีย จากการซักล้างโดยวิธี ใช้แหนแดง (<i>Azolla micophylla</i>) ดูดซึม จากน้ำเสียสังเคราะห์ โดยใช้ผงซักฟอกผสมร่วมกับน้ำ ผลการศึกษา การกำจัดฟอสฟอรัสจากชุดทดลองจำนวน4 ชุด โดยแบ่งเป็นการเจือจางน้ำเสียสังเคราะห์ ตามระดับความเข้มข้น100% 75% 50% และ25% ตามลำดับ พบว่า ประสิทธิภาพการ กำจัดฟอสฟอรัสอยู่ในช่วง6-35% และการ ทดลองที่มีประสิทธิภาพการกำจัดฟอสฟอรัส ที่ดีที่สุด ได้แก่ การบำบัดน้ำเสียที่ระดับ ความเข้มข้นของน้ำเสีย100% และที่ ระยะเวลาการบำบัดน้ำเสียสัปดาห์ที่ 2 (ประสิทธิภาพการบำบัดฟอสฟอรัส คิดเป็น ร้อยละ35) แต่ที่ระดับความเข้มข้นอื่นๆ มี ประสิทธิภาพการกำจัดฟอสฟอรัสค่อนข้างต่ำ หรือไม่สามารถกำจัด ฟอสฟอรัสได้ นอกจากนี้ประสิทธิภาพการกำจัดฟอสฟอรัส โดยการใช้ แหนแดงดูดซึมจะสามารถบำบัด ในช่วง1-2 สัปดาห์ เนื่องจากแหนแดงจะมี การเจริญเติบโตเต็มที่ทำให้สามารถดูดซึมธาตุ อาหารได้ดี	พรทวี กองร้อย (2557)

จากที่ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวา ผสมกับไบโسابัปรดในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีดจะเห็นว่า วัสดุธรรมชาติที่สามารถลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียได้ดี เป็นวัสดุประเภทเส้นใยแห้ง ได้แก่ ไบโسابัปรดสามารถลดฟอสเฟตได้ดีและเส้นใยผักตบชวาสามารถลดน้ำมันและไขมันได้ดี โดยทั้งสองชนิดเป็นวัสดุที่หาได้ในท้องถิ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถสนใจนำวัสดุทั้งสองชนิดมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้

2.7 ข้อมูลทั่วไปของผักตบชวาและไบโسابัปรด

2.7.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผักตบชวา

ชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า : *Eichhornia crassipes*(Mart)Solms

ชื่อวงศ์ : PONTEDERIACEAE

ชื่อสามัญ : Water hyacinth, Floating water hyacinth

ชื่ออื่นๆ : บัวลอย ผักปง ผักตบ ผักปอด ผักปอง สวะ ผักยะวา ผักอีโยก

ถิ่นกำเนิด : ประเทศบราซิล

ลักษณะทั่วไป : เป็นวัชพืชน้ำประเภทใบเลี้ยงเดี่ยวลอยน้ำทรงพุ่มกลมสูงประมาณ 50-100 ซม. ดังแสดงในรูปที่ 2.7-1

รูปที่ 2.7-1 ผักตบชวา

ออนไลน์เข้าถึง <https://www.google.co.th/search>

ผักตบชวาเป็นพืชหลายฤดูที่มีอายุยาวนาน (Perennial) อยู่ได้ทั้งในน้ำนิ่งและน้ำไหล น้ำลึกและน้ำตื้นในกรณีที่เจริญในน้ำลึก เช่น แม่น้ำลำคลอง ผักตบชวาจะล่องลอยอยู่อย่างอิสระโดยมีทุ่นลอย (Floating structure) ซึ่งประกอบด้วยหัวรากลอย (Floating rhizomes) และการเจริญของ

เนื้อเยื่อที่ฐานใบพองออกเป็นกระเปาะ ภายในมีลักษณะพรุณเบาคล้ายฟองน้ำ ส่วนต้นมีสีเขียวสูงประมาณ 5-10 เซนติเมตร ซึ่งสั้นกว่าผักตบชวาที่เจริญในดินโคลน เพราะมีรากหยั่งลงถึงดินให้ลำต้นเจริญได้ดีและอาจสูงถึง 50 เซนติเมตร การเจริญของผักตบชวาต้องการปัจจัยคล้ายคลึงกับพืชสีเขียวทั่วไป คือ แสงสว่างและสารอาหารที่นำไปใช้ได้ ผักตบชวาจะเจริญได้ดีในน้ำตื้นที่มีพื้นเบื้องล่างเป็นดินโคลน ประกอบด้วยซากพืชและสัตว์ที่ทับถมกันนานๆ และอุดมด้วยสารอินทรีย์ที่ละลายน้ำ ลักษณะเช่นนี้จะทำให้ผักตบชวามีรากหยั่งลงดินไม่ล่องลอยอิสระแบบที่เจริญในน้ำลึกและจะมีลำต้นสูง ใบสีเขียวปนแดง ไม่สร้างท่อนลอย

เส้นใยผักตบชวาเป็นเส้นใยธรรมชาติประเภทเส้นใยเซลลูโลส โดยส่วนที่พบว่ามีเส้นใยประกอบอยู่ค่อนข้างมากคือ ส่วนที่เป็นก้านใบ ลักษณะของเส้นใยจะค่อนข้างหยาบคล้ายลินินในต้น เส้นใยจะประกอบด้วยเส้นใยกลางเล็กๆ เกาะติดกัน ในการศึกษาเส้นใยชนิดนี้ ได้ผลว่าปริมาณของเส้นใยผักตบชวามีอยู่ประมาณ 11% โดยน้ำหนัก เป็นเส้นใยที่ค่อนข้างหยาบ (52 denier) ความถ่วงจำเพาะ 1.46 ความสามารถในการดูดซึมน้ำประมาณ 7% ความแข็งแรงในขณะที่แห้ง 2.05 gpd (gram per denier) และความแข็งแรงในขณะที่เปียก 2.46 gpd ซึ่งสรุปได้ว่าเส้นใยผักตบชวา มีสมบัติต่างๆ ที่เป็นไปได้ ในการจะนำไปปั่นเป็นเส้นด้ายต่อไป เมื่อนำเส้นใยผักตบชวามาปั่นเป็นด้าย โดยตัดให้มีความยาว 1.5 นิ้ว และผสมกับฝ้ายด้วยสัดส่วนต่างๆ กัน คือ 0%, 15%, 25%, 33.33%, 45% และ 50% โดยน้ำหนักของเส้นใยผักตบชวาต่อน้ำหนักรวม พบว่าปริมาณที่เหมาะสมที่จะสามารถปั่นเป็นด้ายที่มีความแข็งแรงดี คือ ที่สัดส่วน 25% อย่างไรก็ตามลักษณะของเส้นด้าย ยังค่อนข้างจะหยาบ และมีปลายเส้นใยโผล่ออกมาค่อนข้างจะมาก (ศูนย์เทคโนโลยีโลหะและวัสดุแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)

2.7.1.1 คุณสมบัติของเส้นใยผักตบชวา

โครงสร้างลำต้นผักตบชวาส่วนใหญ่มีความพรุณคล้ายฟองน้ำ ดังนั้นผักตบชวาจึงมีความสามารถในการดูดความชื้นในอากาศได้ดีและดูดซึมน้ำได้สูง ดังแสดงในตารางที่ 2.7-1

ตารางที่ 2.7-1 คุณสมบัติทางกายภาพและกลศาสตร์ของเส้นใยผักตบชวา

ลักษณะ	ค่าเฉลี่ย
เส้นผ่านศูนย์กลาง (มม.)	0.80-1.20
ความถ่วงจำเพาะ	0.428
ปริมาณความชื้น (%)	8.44
การดูดซึมน้ำ (%)	38.8

ที่มา : จินตนา จุลอุล (2550)

2.7.1.2 องค์ประกอบของผักตบชวา

ต้นผักตบชวา 100 กิโลกรัม หลังจากตากใบแห้งจะมีน้ำหนักเหลือประมาณ 5 กิโลกรัม คิดเป็นกากแห้งเฉลี่ยร้อยละ 5 ของน้ำหนักทั้งหมด จากการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่า ผักตบชวาประกอบด้วยเซลลูโลส เฮมิเซลลูโลส ลิกนินและแร่ธาตุต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 2.7-2

ตารางที่ 2.7-2 องค์ประกอบผักตบชวาแห้ง

องค์ประกอบ	สัดส่วนเปอร์เซ็นต์
ลิกนิน	12-13
เซลลูโลส	43-44
เพนโตแซน	14-15
ไนโตรเจน	2.8-3.5
โซเดียม	1.5-2.5
โปแตสเซียม	2.0-3.5
แคลเซียม	0.6-1.3

ที่มา : จินตนา จุลกุล (2550)

2.7.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับใบสับปะรด

ชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า : *Ananas comosus* (L) Merr.

ชื่อวงศ์ : BROMELIACEAE

ชื่อสามัญ : Pineapple

ถิ่นกำเนิด : ประเทศอเมริกา

ลักษณะทั่วไป : ไม้ล้มลุกอายุหลายปี หรือสองปี ใบเดี่ยว เรียงเวียน ใบรูปแถบ ปลายเรียวแหลม ใบอวบน้ำ ด้านหลังใบเป็นร่อง ดังแสดงในรูปที่ 2.7-2

รูปที่ 2.7-2 ใบสับปะรด

ออนไลน์เข้าถึง <https://www.google.co.th/search>

สับปะรดมีชื่อภาษาอังกฤษว่า Pineapple ปกติชาวไร่สับปะรดจะฟันใบสับปะรดในช่วงก่อนบังคับการออกดอกซึ่งเศษใบที่ฟันนั้นมีประโยชน์ในการคลุมหน้าดินและย่อยสลายเป็นปุ๋ยในแปลงสับปะรดต่อไป นอกจากนี้แล้วปัจจุบันใบสับปะรดเป็นเศษวัสดุที่มีมูลค่าเนื่องจากการรณใบสับปะรดมาแปรรูปเป็นผ้าใยสับปะรดเป็นผ้าพื้นเมืองของประเทศฟิลิปปินส์ และกระดาษใบสับปะรดซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดเพราะสามารถนำไปประดิษฐ์เป็นสิ่งของเครื่องใช้อื่นๆ ได้อีกมากมาย ในปัจจุบันนี้เส้นใยสังเคราะห์ (Synthetic fibers) ได้มีการแข่งขันและมีบทบาทให้สัดส่วนการผลิตเส้นใยเซลลูโลสลดลงเป็นอย่างมากดังในภาพรวมของการผลิตเส้นใยของโลกมีประมาณ 36 ล้านตันตามสถิติของปี 2545 สัดส่วนของเส้นใยเซลลูโลสเพียง 6% เท่านั้น ลดลงจากสัดส่วนแบ่งการตลาดในปี 2525 เส้นใยเซลลูโลสที่มีการผลิตเป็นการค้าที่สำคัญมีหลากหลายชนิด ส่วนใหญ่ได้จากพืชประมาณ 90% สำหรับประเทศไทยที่มีการปลูกสับปะรด ถึง 552,302 ไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2547) และมีการส่งออกอุตสาหกรรมสับปะรดอันดับหนึ่งของโลกการสร้างโอกาสการใช้เส้นใยจากใบ

สับปะรดซึ่งเป็นวัสดุชีวมวลที่เป็นเศษเหลือทางการเกษตรจะเป็นบทบาทหนึ่งของการเพิ่มศักยภาพการใช้เส้นใยเซลลูโลสเพิ่มขึ้นได้

สับปะรด แหล่งกำเนิดอยู่ในเขตร้อนของทวีปอเมริกา เมื่อนักเดินเรือชาวตะวันตกไปพบทวีปอเมริกานั้นได้มีสับปะรดขึ้นแพร่หลายอยู่ทั่วไปในบริเวณนี้แล้ว เชื่อว่าชาวพื้นเมืองที่อยู่ในทวีปอเมริกาได้ทำการเพาะปลูกสับปะรดกันมาช้านานแล้ว แหล่งที่เป็นศูนย์กลางความหลากหลายทางพันธุกรรมของสับปะรดมีสองบริเวณคือ (1) บริเวณลุ่มแม่น้ำอเมซอนระหว่างตอนใต้ของเวเนซุเอลาและตอนเหนือของบราซิล และ (2) บริเวณตะวันออกเฉียงใต้ของบราซิล ปารากวัย และตอนเหนือของอาร์เจนตินา (Collins, 1960) แต่แหล่งที่มาของพันธุ์ปัตตาเวีย (Smooth Cayenne) ซึ่งเป็นพันธุ์ที่ปลูกกันแพร่หลายมากที่สุดเชื่อว่าเป็นบริเวณลุ่มแม่น้ำอเมซอน (Loison-Cabot, 1992)

พืชในวงศ์ Bromeliaceae นี้แบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้สองกลุ่มตามลักษณะถิ่นที่อยู่หรือนิเวศวิทยา คือ

- 1) พืชที่ขึ้นอยู่บนดินทั่วไป (terrestrial plant)
- 2) พืชอิงอาศัย (epiphytes)

พวกที่ขึ้นอยู่บนดินทั่วไปมีระบบรากเจริญอยู่ในดิน ได้รับความน้ำและธาตุอาหารเพื่อการเจริญเติบโตจากดินเป็นส่วนใหญ่ ส่วนพืชอิงอาศัยมีระบบรากเจริญอยู่บนวัตถุอื่น ได้รับความน้ำและธาตุอาหารส่วนใหญ่จากเปลือกไม้ ใบไม้ในแต่ละกลุ่มมักมีลักษณะของอีกกลุ่มหนึ่งปะปนอยู่ด้วย ในสภาพปลูกที่อยู่ในความดูแลของมนุษย์ พืชที่ขึ้นอยู่บนดินทั่วไปอาจเจริญเติบโตได้ดีบนวัสดุอื่นโดยไม่อาศัยดินเลย หรือพืชอิงอาศัยอาจเจริญเติบโตในดินหรือวัสดุสังเคราะห์อื่นได้อย่างดี

พืชในวงศ์นี้หลายชนิดมีลักษณะพิเศษหลายอย่างที่ช่วยให้อยู่รอดและเจริญเติบโตในสภาพของพืชอิงอาศัย หรือกิ่งอิงอาศัยได้ดีเช่น

ก. มีระบบรากที่บางส่วนจะไม่แห้งตายไปในสภาพที่ขาดน้ำเป็นระยะเวลานาน แต่รากจะสะสมสารซูเบอร์ิน (suberin) และเปลี่ยนไปอยู่ในสภาพพังกั่ว จนกระทั่งมีความชื้นเพียงพอ ก็จะเริ่มเจริญเติบโตตามปกติต่อไป มีราก และจุดกำเนิดราก (Root primordia) อยู่บนลำต้นบริเวณโคนใบที่เจริญเต็มที่แล้ว ซึ่งสามารถช่วยในการดูดน้ำและธาตุอาหารได้

ข. ใบเป็นร่องโค้งยาวและเรียงชิดติดกันเวียนรอบลำต้นทำให้มีลักษณะเป็นพุ่มเตี้ย (rosette arrangement) ฐานของใบที่ติดแน่นอยู่กับลำต้นทำให้เกิดเป็นแอ่งสำหรับเก็บน้ำไว้ใช้ประโยชน์ได้

ค. เนื้อเยื่อเจริญ (Meristematic tissue) อยู่ที่ส่วนโคนของใบ ซึ่งเนื้อเยื่อเจริญเหล่านี้ในระยะที่ยังเจริญเติบโตไม่เต็มที่ สามารถช่วยดูดน้ำและธาตุอาหารได้ ใบมีเนื้อเยื่อพิเศษส่วนหนึ่งทำหน้าที่โดยเฉพาะในการเก็บรักษาน้ำไว้ภายใน (Water storage tissue) ช่วยให้พืชสามารถ

เจริญเติบโตและมีชีวิตรอดอยู่ได้ในสภาพที่มีความแห้งแล้งค่อนข้างยาวนาน ส่วนใหญ่ปากใบจะเปิดในเวลาากลางคืนและปิดในเวลากลางวันทำให้สูญเสียน้ำจากการคายน้ำเกิดขึ้นเพียงเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับพืชทั่วไปซึ่งปากใบเปิดในเวลากลางวัน

ง. ไทรโคห์ม (Trihome) ซึ่งมีลักษณะเป็นเกล็ดสีเทาเงินปกคลุมอยู่บริเวณด้านล่างของใบ ไทรโคห์มเหล่านี้ช่วยในการลดน้ำจากการคายน้ำ และในระยะที่ยังอ่อนอยู่ก็สามารถช่วยในการดูดน้ำและอาหารรวมถึงธาตุอาหารให้พืชได้อีกทางหนึ่งด้วย

ใบสับปะรดมีลักษณะเรียวยาวและเป็นร่องโค้งซึ่ง Krauss (1948) ระบุว่าลักษณะเป็นร่องโค้งเช่นนี้ ช่วยให้ใบสับปะรดมีความแข็งแรงและทนทานต่อการหักพับได้ดีเป็นพิเศษ การเรียงตัวของใบจะเป็นแบบเวียนรอบลำต้น มีรอบการเรียงตัว (Phyllotaxy) เท่ากับ $5/13$ หรือจำนวนใบที่เกิดเวียนรอบลำต้นไปได้ 5 รอบจะมีจำนวนใบเท่ากับ 13 ใบ และ ใบที่ 14 จะเกิดตรงกับตำแหน่งของใบที่ 1. ลักษณะของใบที่เรียวยาวเป็นโค้ง และเรียงตัวเวียนรอบลำต้นสับปะรดแบบนี้มีความสำคัญในการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่มีน้ำน้อย ละอองฝนหรือน้ำค้างที่ตกลงมาสัมผัสกับพุ่มใบ จะถูกรวบรวมมาไว้ส่วนโคนต้นให้รากในดินหรือรากตามมุมใบใช้ประโยชน์ได้

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาผสมกับไบสับปะรดในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด โดยมีการสร้างชุดกรองน้ำจากเส้นใยธรรมชาติ ซึ่งจะใช้เส้นใยธรรมชาติ 2 ชนิด ที่เป็นน้ำหนักแห้ง โดยแต่ละชุดกรองจะใช้ผักตบชวาและไบสับปะรด อย่างละ 100 กรัม โดยแบ่งเป็น 2 ชุดการทดลองคือ ชุดที่มีการแยกชั้นของผักตบชวากับไบสับปะรด และชุดที่มีการผสมของผักตบชวากับไบสับปะรด ปริมาณน้ำเสียที่ใช้ในการทดลองคือ 5 ลิตร โดยควบคุมอัตราการไหลของน้ำ 2 มิลลิลิตรต่อนาที ซึ่งทำการวิเคราะห์คุณภาพน้ำเสียจากร้านซักอบรีด ก่อนและหลังการกรอง เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการลดลงของฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน ในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

3.1 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองในห้องปฏิบัติการ

3.1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

น้ำเสียจากกิจกรรมซักอบรีด โดยได้รับความอนุเคราะห์น้ำเสียจากร้านซักอบรีด ซอย 7 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เวลา 07:00 น. ในวันที่ 10-12 พฤษภาคม พ.ศ.2557 โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำ 3 ครั้ง

3.1.2 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา

การเตรียมและการทดสอบคุณสมบัติของน้ำเสียจากร้านซักอบรีดที่ห้องปฏิบัติการ โปรแกรมวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3.2 วัสดุ อุปกรณ์ และสารเคมี

3.2.1 วัสดุ

- 1) เส้นใยผักตบชวา จำนวน 100 กรัม
- 2) ไบสับปะรด จำนวน 100 กรัม
- 3) ถังพลาสติก ขนาด 6 ลิตร
- 4) ผ้าขาวบางขนาดพอดีถัง
- 5) กรวดสำหรับกรองน้ำ เบอร์ 2 ขนาด 1.0-2.0 มิลลิเมตร
- 6) ปีกเกอร์ (Beaker)
- 7) กระดาษกรอง ขนาด 11 เซนติเมตร เบอร์ 40 (Whatman No 14)
- 8) กรวยกรอง (Funnel)
- 9) ขวดปรับปริมาตร (Volume Metric Flask)
- 10) ขวดรูปชมพู่ (Elenmeyer Flask)

- 11) กระบอกตวง (Cylinder)
- 12) เครื่องกวนแม่เหล็ก (Magnetic Stirrer)
- 13) กระดาษกรองใยแก้ว GF/C ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 70 mm (Whatman Grade GF/C)
- 14) กรวยบุคเนอร์ (buchner's funnel)
- 15) ถ้วยระเหย (Evaporating Disc)
- 16) กรวยแยก (Separatory Funnel)

3.2.2 อุปกรณ์

- 1) เครื่องวัดพีเอช (pH Meter) ยี่ห้อ Clean รุ่น pH 30
- 2) เครื่องกรองดูดพร้อมปั๊มดูดอากาศ (suction air pump) รุ่น AC220V
- 3) ตู้อบแห้ง (Hot Air Oven) ยี่ห้อ Memmert รุ่น D-91126 Schwabach
- 4) โถดูดความชื้น (dessicator) ยี่ห้อ Patron รุ่น AH-80D2
- 5) เครื่องชั่งละเอียดทศนิยม 4 ตำแหน่ง (Analytical Balance) ยี่ห้อ Mettler Toledo รุ่น PL3002
- 6) เครื่องชั่งละเอียดทศนิยม 2 ตำแหน่ง (Balance) ยี่ห้อ AND รุ่น PL3002
- 7) สเปกโทรโฟโตมิเตอร์ (spectrophotometer) ยี่ห้อ Shimadzu รุ่น UV mini 1240 v.
- 8) เครื่องอ่างน้ำ (Water Bath) ยี่ห้อ Memmert รุ่น WB22
- 9) เทอร์โมมิเตอร์ (Thermometer) แบบปรอท

3.2.3 สารเคมี

- 1) เฮกเซน (Hexane : C_6H_{14}) ผู้ผลิต J.T.Baker
- 2) โซเดียมซัลเฟต (Sodium Sulfate Anhydrous: Na_2SO_3) ผู้ผลิต Loxley Trading
- 3) กรดซัลฟิวริก (sulfuric acid : H_2SO_4) ผู้ผลิต Jabir Ibn Hayyan
- 4) สารละลายแอนติโมนิลโปแตสเซียมตาเตรต (Potassium Antimonyl Tartrate Solution : $C_4H_4O_6 \cdot 0.5 H_2O$)
- 5) สารละลายแอมโมเนียมโมลิบเดต (Ammonium Molybdate Solution : $(NH_4)_6Mo_7O_{24} \cdot 4H_2O$) ผู้ผลิต RCI Labscan Limited
- 6) แอสคอร์บิก (Ascorbic Acid : $C_6H_8O_6$) ผู้ผลิต Ajax Chemicals
- 7) โปแตสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต (Potassium Dihydrogenphosphate : KH_2PO_4) ผู้ผลิต Ajax Finechem Pty Ltd

3.3 ขั้นตอนการเตรียมเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด

1) การล้างทำความสะอาดและตัดผักตบชวา โดยนำผักตบชวามาปอกออกให้เหลือแต่เส้นใย แล้วนำมาล้างด้วยน้ำกลั่นให้สะอาดและมาตัดเป็นท่อนยาวประมาณ 5 เซนติเมตร

2) การล้างทำความสะอาดและตัดใบสับปะรด โดยนำใบสับปะรดมาล้างด้วยน้ำกลั่นให้สะอาดและมาตัดเป็นชิ้นยาวประมาณ 5 เซนติเมตร

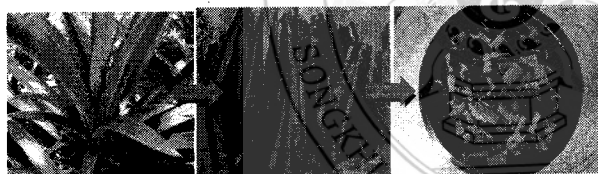
3) การอบแห้งผักตบชวาและใบสับปะรด โดยนำไปอบให้แห้งด้วยตู้อบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง เพื่อไล่ความชื้นออกจากเส้นใยนำผักตบชวาและใบสับปะรดที่อบแห้งแล้วมาทำให้เย็นในโถดูดความชื้น (Desiccator) 1 ชั่วโมง แล้วนำมาชั่งน้ำหนักสำหรับภาพแสดงขั้นตอนการเตรียมเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรดดังแสดงในรูปที่ 3.3-1

ก) การล้างและตัดผักตบชวา

ค) การอบแห้งผักตบชวาและใบสับปะรด

ข) การล้างและตัดใบสับปะรด

รูปที่ 3.3-1 ขั้นตอนการเตรียมเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด

3.4 การเตรียมชุดกรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

3.4.1 การเตรียมอุปกรณ์การทดลอง

ชุดทดลองแบบแยกชั้น

นำถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร มาเจาะรูที่ก้นถังแล้วใส่ก๊อกแล้วนำกรวดสีขาวใส่ลงในถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร นำเส้นใยผักตบชวาที่เตรียมในข้างต้นใส่ในถังและนำใบสับปะรดที่เตรียมในข้างต้นใส่ในถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร แล้วหุ้มด้วยผ้าขาวบางเมื่อได้ชุดการทดลองแล้วก็นำชุดการทดลองมาทำการทดลอง

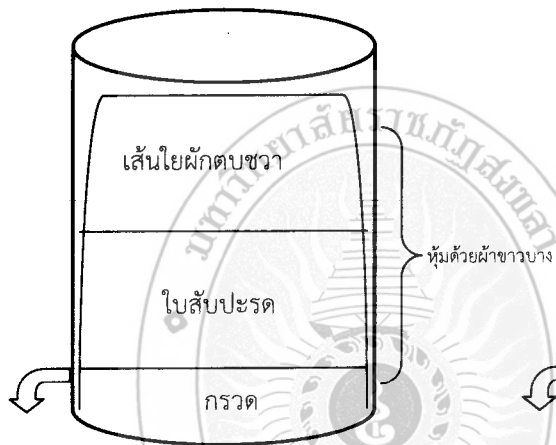

ชุดทดลองแบบผสม

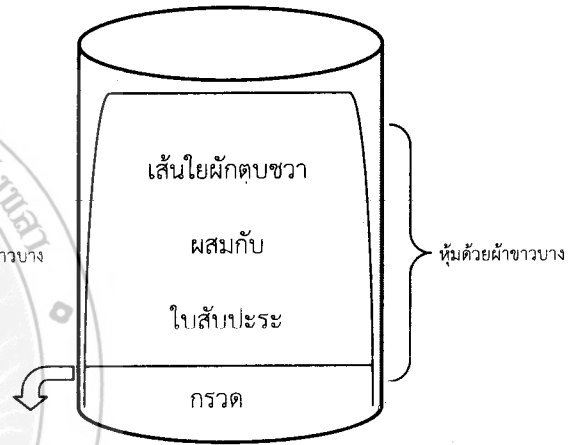
นำถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร มาเจาะรูที่ก้นถังแล้วใส่ก๊อกแล้วนำกรวดสีขาวใส่ลงในถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร นำเส้นใยผักตบชวามาผสมกับใบสับปะรดที่เตรียมในข้างต้นใส่ในถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร แล้วหุ้มด้วยผ้าขาวบาง เมื่อได้ชุดการทดลองแล้วก็นำชุดการทดลองมาทำการทดลอง

สำหรับตัวอย่างโมเดล (model) ชุดอุปกรณ์กรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีดดังแสดงในรูปที่ 3.4-1 และ รูปที่ 3.4-2

ชุดที่ 1 แบบแยกชั้น

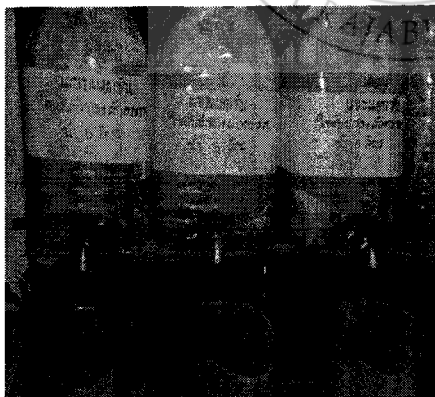

ชุดที่ 2 แบบผสม

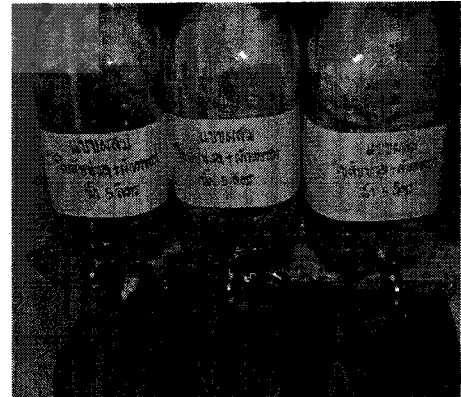

รูปที่ 3.4-1 ตัวอย่างโมเดล (model) ชุดอุปกรณ์กรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

ชุดที่ 1 แบบแยกชั้น

ชุดที่ 2 แบบผสม

รูปที่ 3.4-2 ชุดอุปกรณ์กรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

๗
๓๖๓๑๖๖๖
ศ.ม.อ.ก

3.5 วิธีการทดลอง

การศึกษาประสิทธิภาพการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักรีด โดยใช้เส้นใยผักตบชวาผสมไบสับประรดโดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำ 3 ครั้ง ไปตรวจค่าพารามิเตอร์ที่กำหนด เช่น พีเอช อุณหภูมิ ของแข็งแขวนลอย ฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน ดังแสดงในตารางที่ 3.5-1

- 1) นำน้ำจากร้านซักรีด 30 ลิตร แบ่งมาทดสอบชุดกรองละ 5 ลิตร ซึ่งเป็นน้ำครั้งแรกจากการซักรีด
- 2) นำตัวอย่างน้ำก่อนเข้าสู่ถังกรองไปตรวจวัดค่าพารามิเตอร์ที่กำหนด พีเอช อุณหภูมิ ของแข็งแขวนลอย ฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน
- 3) นำน้ำเข้าสู่ถังกรองและปล่อยออกด้วยอัตราการไหลของน้ำ 2 มิลลิลิตรต่อนาที
- 4) น้ำจะไหลออกจากถังกรองเข้าสู่ถังรองรับน้ำ นำน้ำไปตรวจวัดค่าพารามิเตอร์ คือ พีเอช อุณหภูมิ ของแข็งแขวนลอย ฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน

ตารางที่ 3.5-1 แสดงพารามิเตอร์และวิธีวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

พารามิเตอร์	วิธีการวิเคราะห์	ที่มา
1.พีเอช	pH Meter	มันสิน ตัณฑุลเวศน์ (2540)
2.อุณหภูมิ	Thermometer	Standard Method,2005
3.ของแข็งแขวนลอย	Gravimetric method	Standard Method,2005
4.ฟอสเฟต	วิเคราะห์ออร์โธฟอสเฟตด้วยวิธีเทียบสี	Standard Method,2005
5.น้ำมันและไขมัน	วิธีสกัดด้วยกรวยแยก	มันสิน ตัณฑุลเวศน์ (2540)

3.6 ประสิทธิภาพการลดลงของฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน ได้จากสูตร

$$\text{สูตร} \quad \text{ประสิทธิภาพ} = \frac{C_0 - C_1}{C_0} * 100$$

เมื่อ C_0 = ความเข้มข้นของน้ำเสียจากร้านซักรีดก่อนการกรอง

C_1 = ความเข้มข้นของน้ำเสียจากร้านซักรีดหลังการกรอง

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติแบบT-Test (Paired Samples Test) ด้วยโปรแกรม SPSS v.10 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน ของเส้นใยผักตบชวาและไบสับประรดระหว่างแบบแยกชั้นกับแบบผสม

บทที่ 4

ผลและการอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาผสมกับไบสัปเปอร์ดในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด โดยมีการสร้างชุดกรองน้ำจากเส้นใยธรรมชาติ ซึ่งจะใช้เส้นใยธรรมชาติ 2 ชนิดที่นำมาใช้เป็นน้ำหนักแห้งโดยแต่ละชุดกรองจะใช้ผักตบชวาและไบสัปเปอร์ดอย่างละ 100 กรัม โดยแบ่งเป็น 2 ชุดการทดลองคือ ชุดที่มีการแยกชั้นของผักตบชวากับไบสัปเปอร์ด และชุดที่มีการผสมของผักตบชวากับไบสัปเปอร์ดปริมาณน้ำเสียที่ใช้ในการทดลองคือ 5 ลิตร โดยควบคุมอัตราการไหลของน้ำ 2 มิลลิลิตรต่อนาที และเก็บตัวอย่างน้ำที่ผ่านชุดกรองดังกล่าวมาตรวจวัดค่าพารามิเตอร์พีเอช อุณหภูมิ ของแข็งแขวนลอย ฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน เป็นระยะเวลา 3 ครั้ง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)

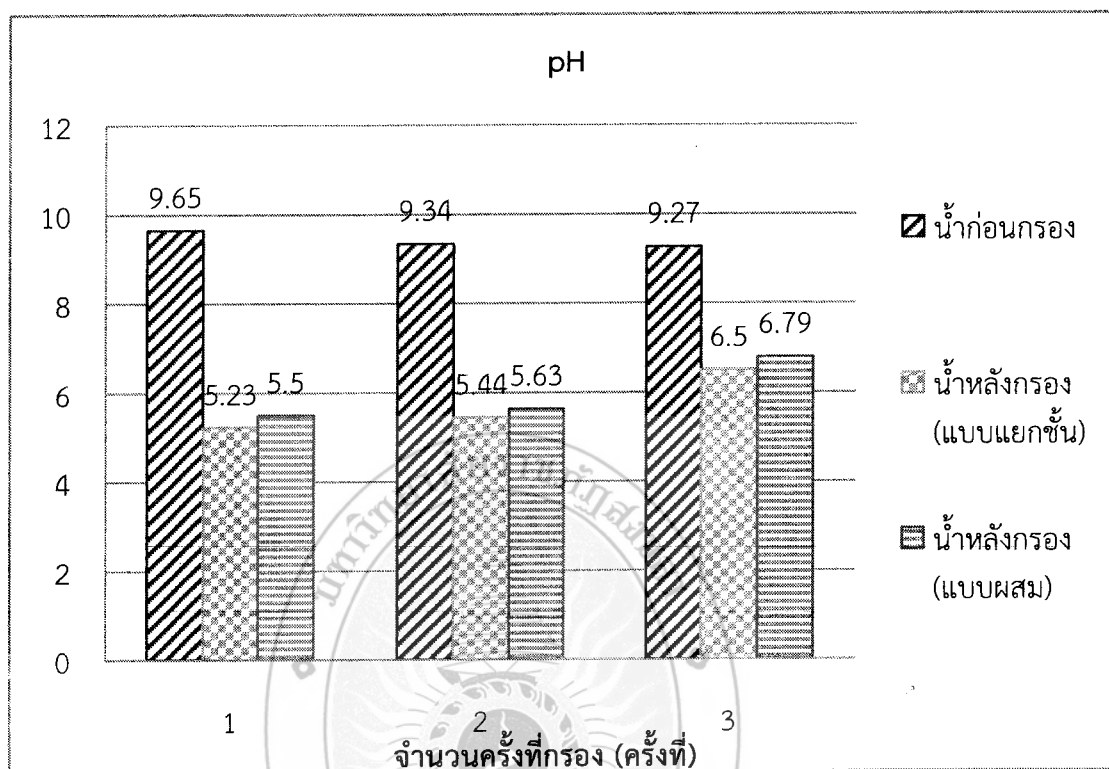
จากการวิเคราะห์ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของน้ำเสียที่ผ่านชุดกรองน้ำของเส้นใยผักตบชวาและไบสัปเปอร์ด โดยกำหนดชุดกรอง 2 ชุด คือ ชุดกรองแบบแยกชั้นกับชุดกรองแบบผสม พบว่าน้ำเสียจากร้านซักอบรีดก่อนนำไปผ่านชุดกรองของครั้งที่ 1, 2 และ 3 มีค่า pH เฉลี่ย 9.65, 9.34 และ 9.27 ตามลำดับ แต่เมื่อน้ำผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นมีค่า pH เฉลี่ยในครั้งที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับ 5.23, 5.44 และ 6.50 ตามลำดับ และชุดกรองแบบผสมมีค่า pH เท่ากับ 5.50, 5.63 และ 6.79 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.1-1 และ รูปที่ 4.1-1

ตารางที่ 4.1-1 ค่าเฉลี่ยของค่าพีเอช (pH) ของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

ชุดกรองจาก เส้นใย ผักตบชวากับ ไบสัปเปอร์ด	ค่าพีเอช (pH)						ค่าเฉลี่ย	
	การทดลองครั้งที่ 1		การทดลองครั้งที่ 2		การทดลองครั้งที่ 3			
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
แบบแยกชั้น	9.65	5.23	9.34	5.44	9.27	6.50	9.42	5.72
แบบผสม	9.65	5.50	9.34	5.63	9.27	6.79	9.42	5.97

เมื่อพิจารณาค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของน้ำเสียที่ผ่านการกรองด้วยเส้นใยทั้ง 2 ชนิด พบว่าค่า pH เป็นไปตามค่ามาตรฐานน้ำทิ้ง (5-9) แต่ค่า pH ของน้ำที่ผ่านการกรองของชุดกรองแบบผสมจะมีค่า pH สูงกว่าชุดกรองแบบแยกชั้น ดังนั้นชุดกรองทั้ง 2 ชุดนี้สามารถลดความเป็น

กรด-ด่าง ของน้ำเสียจากร้านซักอบรีดได้และลดลง 1.60 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำเสียที่ยังไม่ผ่านการกรอง

รูปที่ 4.1-1 ค่าเฉลี่ยของค่าพีเอช (pH) ของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

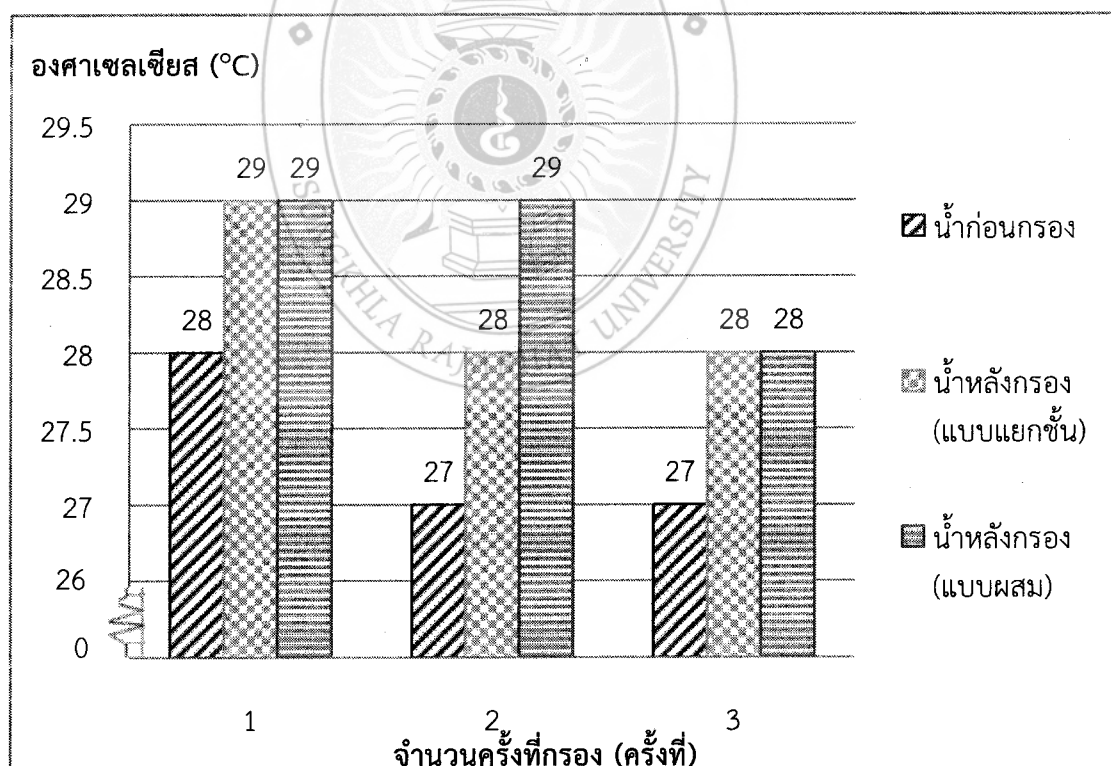
4.2 อุณหภูมิ ($^{\circ}\text{C}$)

จากการวัดค่าอุณหภูมิของน้ำเสียที่ผ่านชุดกรองน้ำของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด โดยกำหนดชุดกรอง 2 ชุด คือ ชุดกรองแบบแยกชั้นกับชุดกรองแบบผสม พบว่าน้ำเสียจากร้านซักอบรีดก่อนนำไปผ่านชุดกรองของครั้งที่ 1, 2 และ 3 มีค่าอุณหภูมิเฉลี่ย 28, 27 และ 27 ($^{\circ}\text{C}$) ตามลำดับ แต่เมื่อน้ำผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นมีค่าอุณหภูมิเฉลี่ย ในครั้งที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับ 29, 28 และ 28 ($^{\circ}\text{C}$) ตามลำดับ และชุดกรองแบบผสมมีค่าอุณหภูมิ เท่ากับ 29, 29 และ 28 ($^{\circ}\text{C}$) ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.2-1 และ รูปที่ 4.2-1

ตารางที่ 4.2-1 ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

ชุดกรองจาก เส้นใย ผักตบชวากับ ใบสับปะรด	อุณหภูมิ (°C)						ค่าเฉลี่ย	
	การทดลองครั้งที่ 1		การทดลองครั้งที่ 2		การทดลองครั้งที่ 3			
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
แบบแยกชั้น	28	29	27	28	27	28	27	28
แบบผสม	28	29	27	29	27	28	27	28

เมื่อพิจารณาอุณหภูมิของน้ำเสียที่ผ่านการกรองด้วยเส้นใยทั้ง 2 ชนิด พบว่า น้ำที่ผ่านการกรองของชุดกรองแบบแยกชั้นกับชุดกรองแบบผสมจะมีอุณหภูมิสูงขึ้น เนื่องจากจะมี วัสดุเกิดกระบวนการย่อยสลายจึงทำให้อุณหภูมิสูงขึ้นซึ่งสัมพันธ์กับค่า pH ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งค่าอุณหภูมิที่เหมาะสมจะอยู่ในช่วง 25-35 องศาเซลเซียส

รูปที่ 4.2-1 ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

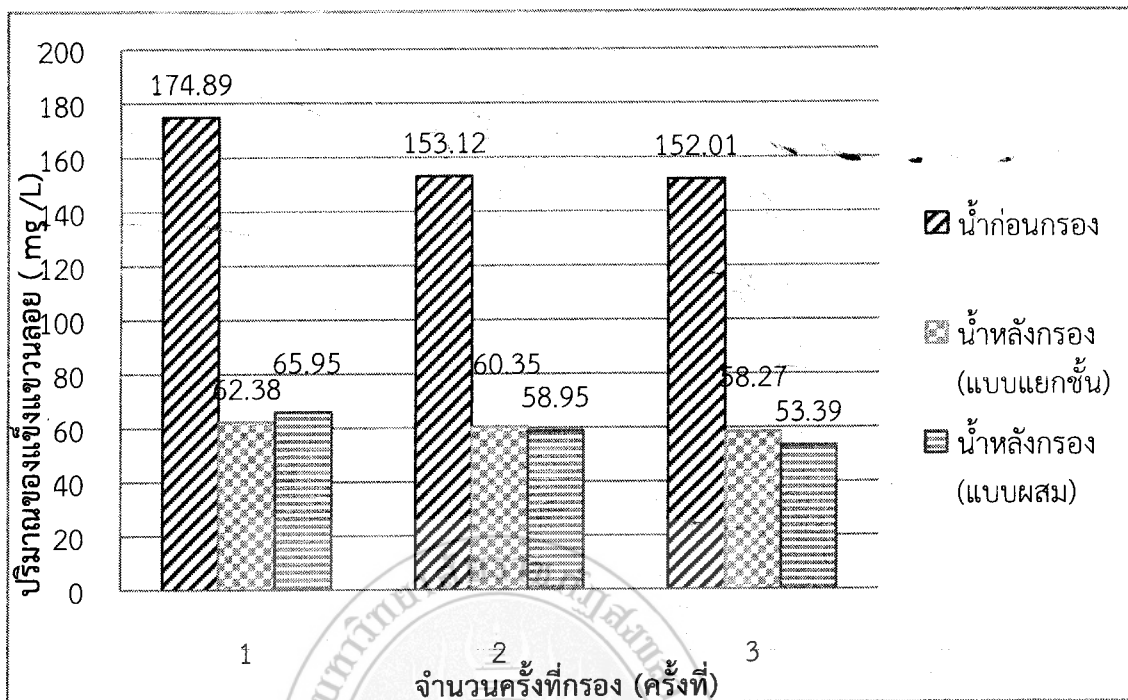
4.3 ปริมาณของแข็งแขวนลอยทั้งหมด (TSS)

จากการวิเคราะห์ปริมาณ TSS ของน้ำเสียที่ผ่านชุดกรองน้ำของเส้นใยผักตบชวา และใบสับปะรด โดยกำหนดชุดกรอง 2 ชุด คือ ชุดกรองแบบแยกชั้นกับชุดกรองแบบผสม พบว่าน้ำเสียจากร้านซักอบรีดก่อนนำไปผ่านชุดกรองของครั้งที่ 1, 2 และ 3 มีค่า TSS เฉลี่ย 174.89, 153.12 และ 152.01 mg/L ตามลำดับ แต่เมื่อน้ำผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นมีค่า TSS เฉลี่ย ในครั้งที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับ 62.38, 60.35 และ 58.27 mg/L ตามลำดับ และชุดกรองแบบผสมมีค่า TSS เท่ากับ 65.95, 58.95 และ 53.39 mg/L ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.3-1 และ รูปที่ 4.3-1

ตารางที่ 4.3-1 ค่าเฉลี่ยของปริมาณ TSS ของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

ชุดกรองจาก เส้นใย ผักตบชวากับ ใบสับปะรด	ปริมาณTSS (mg/L)						ค่าเฉลี่ย	
	การทดลองครั้งที่ 1		การทดลองครั้งที่ 2		การทดลองครั้งที่ 3			
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
แบบแยกชั้น	174.89	62.38	153.12	60.35	152.01	58.27	160.00	60.33
แบบผสม	174.89	65.95	153.12	58.95	152.01	53.39	160.00	59.43

เมื่อพิจารณาปริมาณ TSS ของน้ำเสียที่ผ่านการกรองด้วยเส้นใยทั้ง 2 ชนิด พบว่าชุดกรองแบบผสมสามารถลดปริมาณ TSS ในน้ำเสียจากร้านซักอบรีดได้ดีกว่าแบบแยกชั้น จะเห็นได้ว่าค่า TSS จะมีค่าที่ลดลง 1.04 เท่า เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำเสียที่ยังไม่ผ่านการกรอง แต่ค่าที่ได้ไม่เป็นไปตามค่ามาตรฐานน้ำทิ้ง (50mg/L) เนื่องจากวัสดุชุดกรองเกิดการย่อยสลายและมีขนาดเล็กลง จึงสามารถผ่านชุดกรองไปได้

รูปที่ 4.3-1 ค่าเฉลี่ยของปริมาณ TSS ของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

4.4 ปริมาณฟอสเฟต (P)

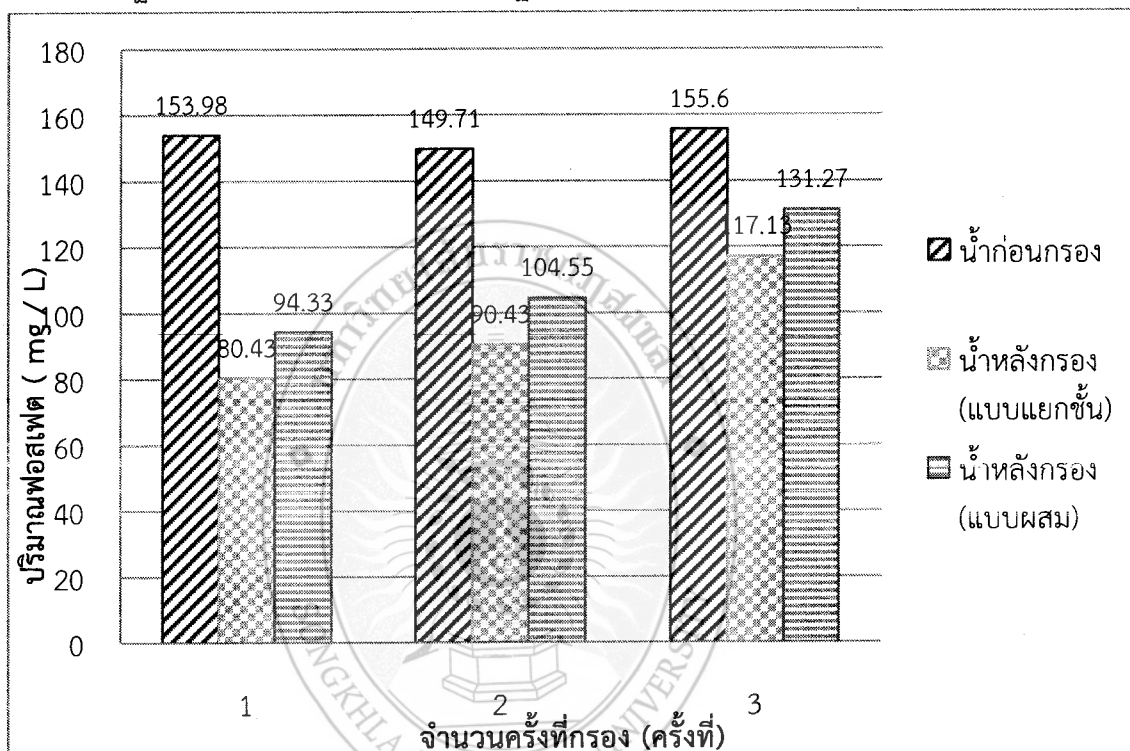
จากการวิเคราะห์ค่าปริมาณฟอสเฟตของน้ำเสียที่ผ่านชุดกรองน้ำของเส้นใย ผักตบชวาและใบสับปะรด โดยกำหนดชุดกรอง 2 ชุด คือ ชุดกรองแบบแยกชั้นกับชุดกรองแบบผสม พบว่าน้ำเสียจากร้านซักอบรีดก่อนนำไปผ่านชุดกรองของครั้งที่ 1, 2 และ 3 มีค่าฟอสเฟต เฉลี่ย 153.98, 149.71 และ 155.6 mg/L ตามลำดับ แต่เมื่อน้ำผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นมีค่า ฟอสเฟต เฉลี่ย ในครั้งที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับ 80.43, 90.43 และ 117.13 mg/L ตามลำดับ และชุดกรองแบบ ผสมมีค่าฟอสเฟต เท่ากับ 94.33, 104.55 และ 131.27 mg/L ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.4-1 และ รูปที่ 4.4-1

ตารางที่ 4.4-1 ค่าเฉลี่ยของฟอสเฟตของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

ชุดกรองจาก เส้นใย ผักตบชวากับ ใบสับปะรด	ปริมาณฟอสเฟต (mg/L)						ค่าเฉลี่ย	
	การทดลองครั้งที่ 1		การทดลองครั้งที่ 2		การทดลองครั้งที่ 3			
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
แบบแยกชั้น	153.98	80.43	149.71	90.43	155.6	117.13	153.09	96.00
แบบผสม	153.98	94.33	149.71	104.55	155.6	131.27	153.09	110.05

เมื่อพิจารณาปริมาณฟอสเฟตของน้ำเสียที่ผ่านการกรองด้วยเส้นใยทั้ง 2 ชนิด พบว่า น้ำที่ผ่านการกรองของชุดกรองแบบแยกชั้น สามารถลดปริมาณฟอสเฟตในน้ำเสียจากร้านซักอบรีดได้ดีที่สุด คือ 96.00 mg/L จะเห็นได้ว่าปริมาณฟอสเฟตจะมีค่าที่ลดลง 1.93 เท่า เนื่องจากในระยะแรกพื้นที่ผิวของตัวดูดซับมีมากทำให้ตัวดูดซับเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อเวลาผ่านไปอนุภาคของฟอสเฟตจะเข้าไปยึดเกาะบนพื้นที่ผิวของตัวดูดซับ ทำให้การดูดซับที่จะเกิดขึ้นใหม่จึงมีค่าลดลงแต่ยังมีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้ง ถ้าเปรียบเทียบกับมาตรฐานน้ำทิ้ง (2 mg/L)

รูปที่ 4.4-1 ค่าเฉลี่ยของฟอสเฟตของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

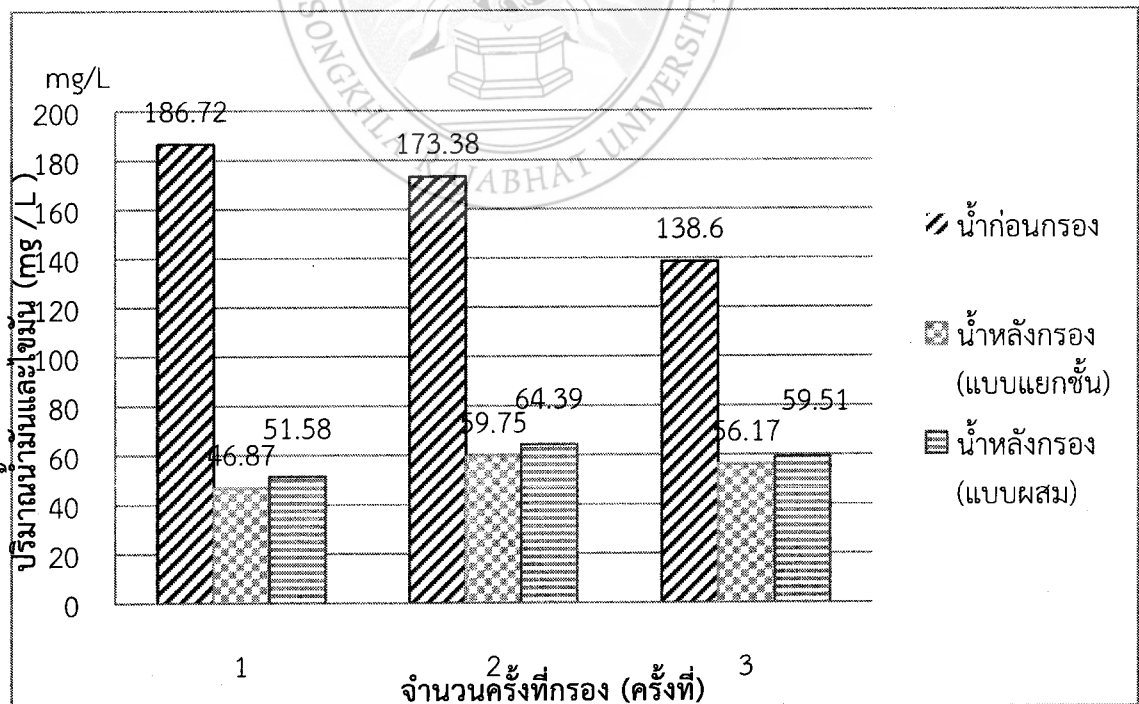
4.5 ปริมาณน้ำมันและไขมัน (Oil and Grease)

จากการวิเคราะห์ปริมาณน้ำมันและไขมันของน้ำเสียผ่านชุดกรองน้ำของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด โดยกำหนดชุดกรอง 2 ชุด คือ ชุดกรองแบบแยกชั้นกับชุดกรองแบบผสม พบว่าน้ำเสียจากร้านซักอบรีดก่อนนำไปผ่านชุดกรองของครั้งที่ 1, 2 และ 3 มีปริมาณน้ำมันและไขมันเฉลี่ย 186.72, 173.38 และ 138.6 mg/L ตามลำดับ แต่เมื่อน้ำผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นมีค่าน้ำมันและไขมันเฉลี่ย ในครั้งที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับ 46.87, 59.75 และ 56.17 mg/L ตามลำดับ และชุดกรองแบบผสมมีค่าน้ำมันและไขมันเฉลี่ย ในครั้งที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับ 51.58, 64.39 และ 59.51 mg/L ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.5-1 และ รูปที่ 4.5-1

ตารางที่ 4.5-1 ค่าเฉลี่ยของน้ำมันและไขมันของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

ชุดกรองจาก เส้นใย ผักตบชวากับ ใบสับปะรด	ปริมาณน้ำมันและไขมัน (mg/L)						ค่าเฉลี่ย	
	การทดลองครั้งที่ 1		การทดลองครั้งที่ 2		การทดลองครั้งที่ 3		ก่อน	หลัง
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง		
แบบแยกชั้น	186.72	46.87	173.38	59.75	138.6	56.17	166.23	54.26
แบบผสม	186.72	51.58	173.38	64.39	138.6	59.51	166.23	58.49

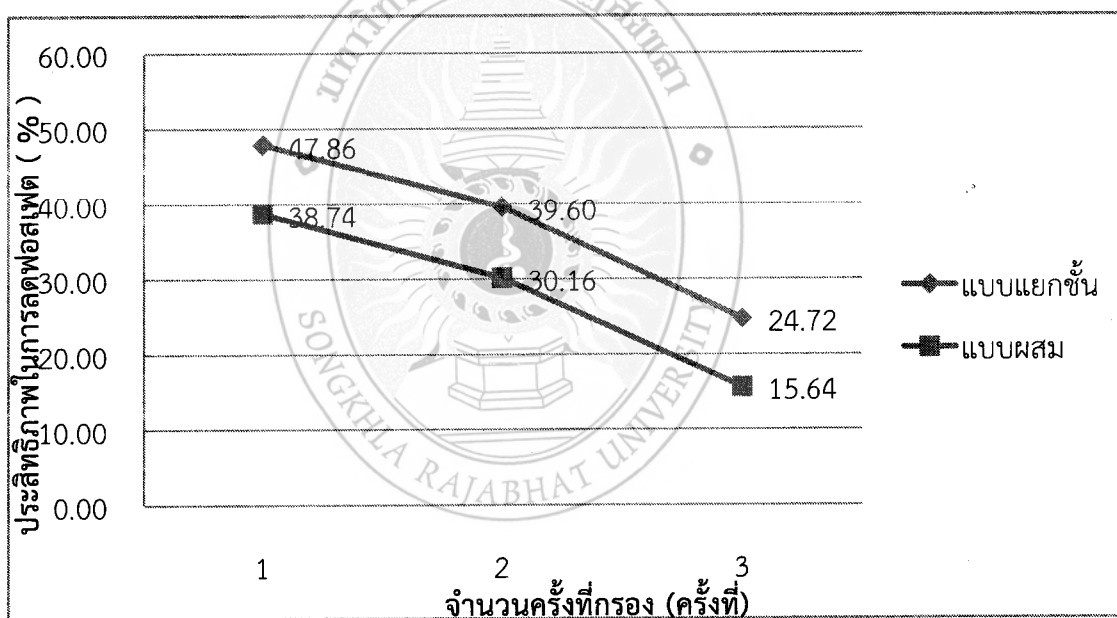
เมื่อพิจารณาปริมาณน้ำมันและไขมันของน้ำเสียที่ผ่านการกรองด้วยเส้นใยทั้ง 2 ชนิด พบว่าน้ำที่ผ่านการกรองของชุดกรองแบบแยกชั้น สามารถลดปริมาณน้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีดได้ดีที่สุด คือ 54.26 mg/L แต่ยังมีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้ง (20mg/L) จะเห็นได้ว่าปริมาณน้ำมันและไขมันจะมีค่าที่ลดลง 1.25 เท่า อาจเนื่องมาจากคราบไขมันไปอุดตันในเส้นใยธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สากิยะห์ ลือโมะและ สารีปะ อาแว (2555) คือ 72.15 mg/L ซึ่งได้ทำการศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาและเส้นใยมะพร้าวสำหรับลดน้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านโรงอาหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

รูปที่ 4.5-1 ค่าเฉลี่ยของน้ำมันและไขมันของน้ำที่ผ่านชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

4.6 ประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟตในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟตในน้ำเสียจากร้านซักอบรีดด้วยชุดกรองเส้นใยธรรมชาติ 2 ชนิดโดยแบ่งเป็น 2 ชุด ชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม ที่ปริมาณน้ำ 5 ลิตร จะพบว่าประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟตในน้ำของชุดกรองแบบแยกชั้นของครั้งที่ 1 ที่ปริมาณน้ำ 5 ลิตรมีประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟตได้ดีที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.86 รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 39.60 และ 24.72 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟตของชุดกรองแบบผสมของครั้งที่ 1 พบว่าปริมาณน้ำ 5 ลิตร มีประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟต คิดเป็นร้อยละ 38.74 รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 30.16 และ 15.64 ตามลำดับ ดังนั้นอาจเป็นไปได้ของตัวกรองของเส้นใยธรรมชาติมีผลกับประสิทธิภาพการลดฟอสเฟตในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด โดยเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด ของชุดกรองแบบแยกชั้นของครั้งที่ 1 ที่มีปริมาณน้ำ 5 ลิตรมีประสิทธิภาพที่ดีที่สุด ดังแสดงในรูปที่ 4.6-1

รูปที่ 4.6-1 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการกรองปริมาณฟอสเฟต (P) ของน้ำด้วยเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด

4.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรดของชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม

เมื่อนำค่าประสิทธิภาพในการกรองของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรดของชุดแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม ในการลดฟอสเฟตมาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของประสิทธิภาพ โดยใช้สถิติ แบบ T-test (Paired samples T-test) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($\text{sig} < 0.05$) จะพบว่าประสิทธิภาพในการกรองฟอสเฟตของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด ของชุด

กรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม จะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (sig<0.00) ดังแสดงในตารางที่ 4.6.1-1

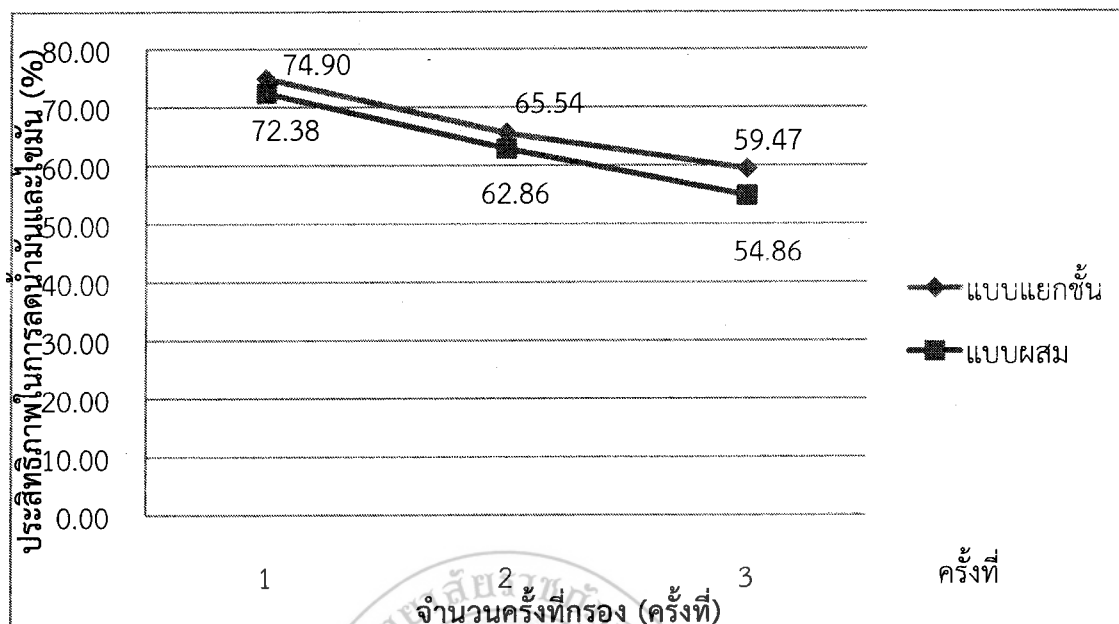
ตารางที่ 4.6.1-1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของฟอสเฟตเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรดแบบแยกชั้นและแบบผสม

ถึงชุดกรองเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
แบบแยกชั้น	37.32	11.72	80.875	0.000
แบบผสม	28.18	11.67		

* หมายเหตุ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (sig<0.05)

4.7 ประสิทธิภาพในการลดปริมาณน้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักรีด

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักรีดด้วยวัสดุกรองเส้นใยธรรมชาติ 2 ชนิดโดยแบ่งเป็น 2 ชุด ชุดกรองแบบแยกชั้นและชุดกรองแบบผสม ที่ปริมาณน้ำ 5 ลิตร จะพบว่าประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมันในน้ำของชุดกรองแบบแยกชั้นที่ปริมาณน้ำ 5 ลิตรมีประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมันได้ดีที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.90 รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 65.54 และ 59.47 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมันของชุดกรองแบบผสม พบว่าปริมาณน้ำ 5 ลิตร มีประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมัน คิดเป็นร้อยละ 72.38 รองลงมา คิดเป็นร้อยละ 62.86 และ 54.86 ตามลำดับ ดังนั้นอาจเป็นไปได้ที่ระดับปริมาณน้ำของชุดกรองมีผลกับประสิทธิภาพการลดน้ำมันและไขมันในน้ำเสียที่ผ่านการกรองโดยเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรดแบบแยกชั้นที่ปริมาณ 5 ลิตร มีประสิทธิภาพดีที่สุดของชุดกรองทดลองทั้งหมดดังแสดงในรูปที่ 4.7-1

รูปที่ 4.7-1 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการลดปริมาณน้ำมันและไขมันของน้ำด้วยเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด

4.7.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรดของชุดกรองแบบแยกชั้น และชุดกรองแบบผสม

เมื่อนำค่าประสิทธิภาพในการกรองของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด แบบแยกชั้นและแบบผสม ในการลดปริมาณน้ำมันและไขมันมาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความแตกต่างของประสิทธิภาพ โดยใช้สถิติ แบบ T-test (Paired samples T- test) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95% ($\text{sig} < 0.05$) จะพบว่าประสิทธิภาพในการกรองน้ำมันและไขมันของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด แบบแยกชั้นและแบบผสมจะมีความแตกต่างกันอย่างมีเลขนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($\text{sig} < 0.040$) ดังแสดงในตารางที่ 4.7.1-1

ตารางที่ 4.7.1-1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติของน้ำมันและไขมันเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรดแบบแยกชั้นและแบบผสม

ถึงชุดกรองเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	Sig.
แบบแยกชั้น	66.63	7.77	4.869	0.040
แบบผสม	63.36	8.77		

* หมายเหตุ ทดสอบสมมติฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($\text{sig} < 0.05$)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาผสมกับไบสับปะรดในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด ผลการทดลองสรุปได้ว่า

ประสิทธิภาพในการลดปริมาณฟอสเฟตในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด โดยใช้ชุดกรองจากวัสดุธรรมชาติจากเส้นใยผักตบชวาและไบสับปะรดพบว่า ชุดกรองแบบแยกชั้นมีประสิทธิภาพในการลดปริมาณฟอสเฟตสูงสุดในครั้งที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 47.86 ซึ่งจะลดลง 2 เท่า ส่วนชุดกรองแบบผสมจะมีประสิทธิภาพในการลดปริมาณฟอสเฟต ในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด โดยใช้ชุดกรองจากวัสดุธรรมชาติจากเส้นใยผักตบชวาและไบสับปะรดพบว่าชุดกรองแบบผสมมีประสิทธิภาพในการลดปริมาณฟอสเฟตที่สูงสุดในครั้งที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 38.74 ซึ่งจะลดลง 2.47 เท่า ซึ่งจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อ 95%

สำหรับประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด โดยใช้ชุดกรองจากวัสดุธรรมชาติจากเส้นใยผักตบชวาและไบสับปะรดพบว่า ชุดกรองแบบแยกชั้นมีประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมันสูงสุดในครั้งที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 74.90 ซึ่งจะลดลง 1.25 เท่า ส่วนชุดกรองแบบผสมจะมีประสิทธิภาพในการลดน้ำมันและไขมัน ในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด โดยใช้ชุดกรองจากวัสดุธรรมชาติจากเส้นใยผักตบชวาและไบสับปะรดพบว่าชุดกรองแบบผสมมีประสิทธิภาพการลดน้ำมันและไขมันที่สูงสุดในวันที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 72.38 ซึ่งจะลดลง 1.32 เท่า ซึ่งจะมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อ 95%

5.2 ข้อเสนอแนะ

- 1) ควรมีการศึกษาความชันของวัสดุดูดซับที่ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูดซับน้ำมันและไขมัน
- 2) ควรศึกษาวัสดุดูดซับธรรมชาติชนิดอื่นที่มีความสามารถในการลดฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ อุดมสินโรจน์. 2542. การบำบัดน้ำเสีย. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สยามสเตรซันเนอร์ชีฟพลาเยส์
- จินดารัฐ วีระวุฒิ. สัมประรดและสรีระวิทยาการเจริญเติบโตของสับประรด. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : 2541
- ทัยพัต ฉายากุล. การจัดการน้ำเสียที่เกิดจากสถานบริการซักอบรีด. สำนักจัดการคุณภาพน้ำกรมควบคุมมลพิษ 2555
- ธงชัย พรรณสวัสดิ์และวิบูลย์ลักษณ์ วิสุทธิศักดิ์. คู่มือวิเคราะห์น้ำเสีย. พิมพ์ครั้งที่ 3. 2540
- ใบสับประรด [ออนไลน์เข้าถึงได้จาก http://www.komchadluek.net/2007/08/30/h001_132968)
- พรพิพัฒน์ เลขธรากร. 2545. การกำจัดคราบน้ำมันด้วยผักตบชวาแห้ง. แหล่งที่มา: <http://www.ipst.ac.th/index.php>, 28 กุมภาพันธ์ 2555
- เพ็ชรพร เขาวงกตเจริญและธงชัย พรรณสวัสดิ์. 2536. การวิเคราะห์น้ำเสีย. สมาคมวิศวกรสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย
- มันสิน ตันฑุลเวศน์. 2542. เทคโนโลยีบำบัดน้ำเสียอุตสาหกรรม. ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มันสิน ตันฑุลเวศน์. 2540. คู่มือวิเคราะห์คุณภาพน้ำ. ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มันสิน ตันฑุลเวศน์และมันรักษ์ ตันฑุลเวศน์. คู่มือวิเคราะห์คุณภาพน้ำ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : 2551
- ยุทธภูมิ สุจारी, นพเก้า ทุมรัตน์และ ณรงค์เดช ทาพารักษ์. การศึกษาและเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวัสดุธรรมชาติในการบำบัดน้ำทิ้งจากครัวเรือน. 2552
- ใบผักตบชวา [ออนไลน์เข้าถึงได้จาก http://www.komchadluek.net/2007/08/30/h001_132968)
- โรสนา กาชอและ อุดมผล พิษณุไพบูลย์. เทคนิคการวิเคราะห์น้ำ น้ำเสียและขยะมูลฝอย. 2551
- วนิดา ชุติกาวิทย์-สัจจักษุศิลา. ผงซักฟอก. กองเคมี กรมวิทยาศาสตร์ บริการ
- วรายุส วรรณวิไล. การบำบัดน้ำทิ้งจากกิจกรรมซักรีด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการสิ่งแวดล้อม 2542

สาเกียะห์ ลือโมะ และ สารีปะ อาแะ. การศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาและเส้นใย
มะพร้าวสำหรับลดน้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากโรงอาหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม 2555

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก-1

การเตรียมวัสดุอุปกรณ์และการเก็บตัวอย่าง

1. การเตรียมชุดอุปกรณ์การทดลอง

ชุดทดลองจะประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก ได้แก่

ส่วนที่ 1 ชุดถังกรองน้ำจากเส้นใยผักตบชวาแยกเป็นชั้นกับใบสับปะรด

ส่วนที่ 2 ชุดถังกรองน้ำจากเส้นใยผักตบชวาผสมกับใบสับปะรด

ดังแสดงในตัวอย่างชุดอุปกรณ์ประกอบ (รูปที่ ผ ก- 1) และรายละเอียดการเตรียมอุปกรณ์รวมถึงการประกอบชุดอุปกรณ์ตัวอย่างโมเดล ชุดอุปกรณ์กรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

ชุดที่ 1 แบบแยกชั้น

ชุดที่ 2 แบบผสม

ผักตบชวาแยกชั้นกับใบสับปะรด

ผักตบชวาผสมกับใบสับปะรด

รูปที่ ผ ก-1 ตัวอย่างชุดอุปกรณ์ประกอบ

2. ขั้นตอนการเตรียมวัตถุดิบจากเส้นใยธรรมชาติ (เส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด)

วัตถุดิบ (เส้นใยผักตบชวา)

- 1) นำผักตบชวามาปอกออกให้เหลือแต่เส้นใย แล้วนำมาล้างด้วยน้ำกลั่นให้สะอาด และมาตัดเป็นท่อนๆ ยาวประมาณ 5 เซนติเมตร
- 2) นำไปอบให้แห้งด้วยตู้อบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง เพื่อไล่ความชื้นออกจากเส้นใย
- 3) นำผักตบชวาที่อบแล้วมาทำให้เย็นในโถดูดความชื้น (Desiccator) 1 ชั่วโมง
- 4) ทดสอบด้วยกระดาษซับมัน ถ้าไม่มีความมันติดอยู่แสดงว่าแห้งดีแล้วนำมาชั่ง

น้ำหนัก

วัตถุดิบ (ใบสับประรด)

- 1) นำใบสับประรดตัดเป็นชิ้นยาวประมาณ 5 เซนติเมตร
- 2) แล้วนำไปอบแห้งด้วยตู้อบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง เพื่อไล่ความชื้นออกจากใบสับประรด
- 3) นำใบสับประรดที่อบแล้วมาทำให้เย็นในโถดูดความชื้น (Desiccator) 1 ชั่วโมง
- 4) ทดสอบด้วยกระดาษซับมัน ถ้าไม่มีความมันติดอยู่แสดงว่าแห้งดีแล้วนำมาชั่งน้ำหนัก

3. การเตรียมตัวอย่างน้ำเสียจากร้านซักอบรีดที่ใช้ในการศึกษา

- ตัวอย่างน้ำเสียจากร้านซักอบรีดที่ใช้ในการศึกษาเป็นตัวอย่างน้ำเสียจากร้านซักอบรีด ซอย 7 ถนนกาญจนวนณิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
- เตรียมถังพลาสติกสำหรับใส่น้ำที่ผ่านการซักผ้าถึงขนาด 6 ลิตร
- สถานที่เก็บตัวอย่างน้ำ : เก็บตัวอย่างน้ำที่ปล่อยทิ้งจากการซักล้างครั้งแรกจากท่อระบายน้ำจากร้านซักอบรีด ซอย 7 ถนนกาญจนวนณิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เก็บตัวอย่างน้ำมา 180 ลิตร/ วัน

รูปที่ ผ ก-2 แสดงจุดเก็บตัวอย่างน้ำ

4. การเก็บตัวอย่างน้ำเสียจากร้านซักอบรีดเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผ้าคอตทอนและไบโอบีปรด

- 1) นำน้ำจากร้านซักอบรีดมาทั้งหมด 30 ลิตร น้ำครั้งแรกจากการซักล้าง
- 2) นำตัวอย่างน้ำก่อนเข้าสู่ถังกรองไปตรวจวัดค่าพารามิเตอร์ที่กำหนด พีเอส อุณหภูมิ ของแข็งแขวนลอย ฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน
- 3) นำน้ำเข้าสู่ถังกรองและปล่อยออกด้วยอัตราการไหลของน้ำ 2 มิลลิลิตร /นาที่
- 4) น้ำจะไหลออกจากถังกรองเข้าสู่ถังรับน้ำ นำน้ำไปตรวจค่าพารามิเตอร์ที่กำหนด พีเอส อุณหภูมิ ของแข็งแขวนลอย ฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน

การทดสอบค่าพีเอช

หลักการ

การวัดพีเอช คือ การวัดสภาพความเป็นกรดหรือเป็นด่างของสารละลาย ที่มีน้ำเป็นตัวทำละลาย (Aqueous solution) โดยวัดความต่างศักย์ (Potential) ที่เกิดขึ้นระหว่างอิเล็กโทรดอ้างอิง (Reference Electrode) กับอิเล็กโทรดตรวจวัด (Sensing Electrode) ความต่างศักย์ที่เกิดขึ้นจากจำนวนของไฮโดรเจนไอออน (H^+) อิเล็กโทรดจะเปลี่ยนความต่างศักย์ที่เกิดจากไอออน (Ionic Potential) แล้วขยายให้มีความแตกต่างศักย์ขึ้นด้วยเครื่องวัดพีเอช (Potentiometer)

เครื่องมือและอุปกรณ์

- 1) เครื่องวัดพีเอช (pH Meter)
- 2) บีกเกอร์ (Beaker)
- 3) เครื่องกวนแม่เหล็ก (Magnetic Stirrer)

วิธีการวิเคราะห์

- 1) Calibrate เครื่องด้วยสารละลายบัฟเฟอร์ 4.00, 7.00 และ 10.00
- 2) คนน้ำตัวอย่างให้เข้ากัน แล้ววัดค่าพีเอช
- 3) บันทึกผลการทดลอง

การทดสอบค่าอุณหภูมิ (Temperature)

หลักการ

โดยปกติทั่วไปค่าอุณหภูมิของน้ำจะเปลี่ยนแปลงตามอุณหภูมิของอากาศ ซึ่งขึ้นอยู่กับฤดูกาล สภาพภูมิประเทศ ความเข้มแสง กระแสลม ความชื้น และความลึกของแหล่งน้ำ อุณหภูมิของน้ำ เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออัตราเมตาโบลิซึม การกินอาหาร และการสืบพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตในน้ำ รวมทั้งสัตว์น้ำ โดยเมื่อน้ำมีอุณหภูมิสูงมากกว่าขึ้นกว่าปกติ จะมีผลทำให้ปฏิกิริยาชีวเคมีของพวกจุลินทรีย์สูงขึ้นตามไปด้วย ทำให้ปริมาณออกซิเจนในน้ำถูกใช้เพิ่มขึ้น และทำให้การเจริญเติบโตของพืชที่ก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางน้ำมีมากกว่าปกติ นอกจากนี้ยังมีผลให้การละลายของออกซิเจนในน้ำลดลง เนื่องจากค่าอิ่มตัวของออกซิเจนในน้ำจะลดลงเมื่อน้ำอุณหภูมิสูงขึ้น อุณหภูมิของน้ำเป็นค่าที่ต้องทำการตรวจวัดในภาคสนามทันที และต้องมีการบันทึกเวลาที่วัดไว้ด้วย เนื่องจากอุณหภูมิของน้ำในรอบวันมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

เครื่องมือและอุปกรณ์

- 1) เทอร์โมมิเตอร์
- 2) กระดาษจดบันทึก

วิธีการวัดอุณหภูมิ

- 1) ตรวจสอบว่าเทอร์โมมิเตอร์อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้หรือไม่ โดยตรวจสอบปรอทที่อยู่ด้านล่างของกระเปาะว่าไม่ค้างอยู่ด้านบน และเส้นปรอทไม่ขาดตอน
- 2) นำเทอร์โมมิเตอร์ไปวัดอุณหภูมิในน้ำในน้ำที่ต้องการศึกษา
- 3) การอ่านค่าอุณหภูมิต้องให้ปรอทหยุดการเคลื่อนที่ก่อน บันทึกเวลาที่ทำการวัดด้วย หน่วยของอุณหภูมิเป็นองศาเซลเซียส ($^{\circ}\text{C}$)

การทดสอบค่าของแข็งแขวนลอย (TSS)

หลักการ

ของแข็ง (Solids) หมายถึงสิ่งเจือปนในน้ำที่เหลือยู่เมื่อระเหยน้ำออกจนหมด ไม่รวมถึงสารบางอย่างที่ระเหยไปกับน้ำ เช่น กรดอินทรีย์และกรดต่างๆที่ละลายในน้ำ สิ่งเจือปนที่เหลือเป็นของแข็งนี้มีทั้งสารอินทรีย์และอนินทรีย์ ซึ่งอาจจะละลายในน้ำหรือไม่ก็ได้ การวิเคราะห์หาปริมาณของแข็งในน้ำทำได้โดยการชั่งน้ำหนัก (gravimetric method) แล้วรายงานผลในรูปน้ำหนักสารต่อปริมาตรของน้ำตัวอย่าง

เครื่องมือและอุปกรณ์

- 1) กระดาษกรองใยแก้ว GF/C ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 70 mm (Whatman Grade GF/C)
- 2) กรวยบุคเนอร์ (buchner's funnel)
- 3) เครื่องกรองดูดพร้อมปั๊มดูดอากาศ (suction air pump)
- 4) ตู้อบแห้ง (oven)
- 5) โถดูดความชื้น (dessicator)
- 6) เครื่องชั่งละเอียดตศนิยม 4 ตำแหน่ง (Analytical Balance)

วิธีวิเคราะห์

- 1) นำกระดาษกรอง GF/C มาชั่งโดยเครื่องชั่งละเอียด สมมติได้น้ำหนัก = A กรัม
- 2) วางกระดาษกรองลงบน (Buchner's funnel) ซึ่งต่อเข้ากับเครื่องดูดอากาศโดยใช้ปากคิ๊บที่สะอาด ใช้น้ำกลั่นฉีดบนกระดาษกรองให้ทั่ว แล้วเปิดปั๊มดูดอากาศเพื่อให้กระดาษกรองแนบสนิทกับกรวย
- 3) บีบตัวอย่างน้ำ 50-100 มล. (ปริมาตรที่ใช้ขึ้นอยู่กับของแข็งแขวนลอยในน้ำ) ใส่ไปบนกระดาษกรองที่ละน้อยพร้อมกับเปิดปั๊มดูดอากาศ พยายามให้ของแข็งกระจายไปทั่วกระดาษกรอง
- 4) ใช้น้ำกลั่นฉีดล้างของแข็งที่ติดอยู่ข้างกรวยจนหมดและรองจนกว่าจะแห้ง แล้วใช้ปากคิ๊บค่อยๆ หยิบกระดาษกรองออกไปวางบนภาชนะที่ใส่เดิม
- 5) นำไปอบให้แห้งในตู้อบที่มีอุณหภูมิ 103-105°C นานประมาณ 1 ชม. ทำให้เย็นใน dessicator แล้วนำไปชั่งน้ำหนัก สมมติได้ = B กรัม

การคำนวณ

$$\text{ปริมาณของแข็งแขวนลอย (mg/L)} = \frac{(B-A) \times 10 \text{ ยกกำลังหก}}{\text{ml sample}}$$

โดยที่ A = น้ำหนักกระดาษกรองก่อนการวิเคราะห์ (กรัม)

B = น้ำหนักกระดาษกรองหลังการวิเคราะห์ (กรัม)

การทดสอบหาปริมาณฟอสเฟต (Phosphate)

หลักการ

ฟอสฟอรัสในน้ำธรรมชาติและน้ำเสียจะอยู่ในรูปต่างๆ ซึ่งอาจอยู่ในรูปที่ละลายน้ำหรือในรูปของซากพืชซากสัตว์ ฟอสฟอรัสที่พบในธรรมชาติมีแหล่งกำเนิดได้หลายทาง

- เติมน้ำลงในน้ำประปา (ในรูป polyphosphate) เพื่อป้องกันการตกตะกอนภายหลังของ CaCO_3 และเพื่อหลีกเลี่ยงการทำ recarbonation

- ผงซักฟอกจะมี phosphate และ polyphosphate เป็นองค์ประกอบ

- ปุ๋ยซึ่งใช้ในการเกษตรถูกน้ำฝนชะล้างจากดินลงสู่แหล่งน้ำ

ฟอสฟอรัสจัดเป็น growth limiting nutrient ของพืชน้ำ ดังนั้นการปล่อยน้ำทิ้งที่มีฟอสฟอรัสลงในแหล่งน้ำอาจกระตุ้นให้เกิดการเจริญเติบโตของพืชอบอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดปัญหา Eutrophication ในแหล่งน้ำได้

เครื่องมือและอุปกรณ์

- 1) สเปกโทร โฟโตมิเตอร์ (spectrophotometer)
- 2) ขวดรูปชมพู่
- 3) ทิชชู/น้ำกลั่น

สารเคมี

- 1) กรดซัลฟิวริก (sulfuric acid)
- 2) สารละลายแอนติโมนิลโปแตสเซียมตาเตรต (Potassium Antimonyl Tartrate Solution)
- 3) สารละลายแอมโมเนียมโมลิบเดต (Ammonium Molybdate Solution)
- 4) แอสคอร์บิก (Ascorbic Acid)
- 5) โปแตสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต (Potassium Dihydrogenphosphate)

วิธีวิเคราะห์

- 1) การเตรียมสารละลายมาตรฐานฟอสเฟต
  - เตรียมสารละลายมาตรฐานในเตรทในช่วง 0-30 mg N/L โดยการเจือจาง 0, 2, 4, 6, 8, 10 และ 12 ml ของ Standard Phosphate Solution ความเข้มข้น 2.5 $\mu\text{g PO}_4\text{-P}$ ด้วยน้ำกลั่นและปรับปริมาตรเป็น 50 ml จะได้สารละลายมาตรฐานในเตรทที่มีความเข้มข้น 0, 5, 10, 15, 20, 25 และ 30 $\mu\text{g PO}_4\text{-P}$ ตามลำดับ
- 2) การทำให้เกิดสี
  - ดูดตัวอย่าง 50 ml ใส่ลงในขวดรูปชมพู่ขนาด 125 ml เติมฟีนอลฟทาลีนลงไป 1 หยด ถ้ามีสีแดงเกิดขึ้นให้หยด H_2SO_4 5 N ลงไปที่ละหยดจนกว่าสีแดงจะหายไป
  - เติมน้ำยารวมลงไป 8 ml เขย่าให้เข้ากัน ตั้งทิ้งไว้อย่างน้อย 10 นาที แต่ไม่เกิน 30 นาที เพื่อให้เกิดสี แล้วนำไปอ่านค่า blank มาหักลบค่าของ Samples ที่อ่านได้เช่นกัน

การคำนวณ

$$\text{Phosphate (mg/L)} = \frac{\mu\text{g ที่อ่านได้จากกราฟ}}{\text{ml น้ำตัวอย่าง}}$$

การทดสอบหาปริมาณน้ำมันและไขมัน (Oil and Grease)

หลักการ

น้ำมันและไขมัน หมายถึง กลุ่มของสารอินทรีย์ที่ละลายหรือแขวนลอยน้ำ สามารถสกัดได้โดยเฮกเซน หรือฟริออน สารที่สามารถละลายได้ในตัวทำละลายนี้ ได้แก่ ไฮโดรคาร์บอน, เอสเทอร์น้ำมัน, ไขมัน, แวกซ์ และกรดอินทรีย์ที่มีน้ำหนักโมเลกุลสูงๆ ซึ่งสารเคมีเหล่านี้เป็นปัญหาในการบำบัดน้ำเสีย เพราะละลายน้ำได้ยากและมักจะลอยตัวอยู่ที่ผิวหน้าทำให้เกิดปัญหาตะกอนลอยในถังบำบัดตะกอน สำหรับระบบโปรยกรอง ระบบแอกติเวทเต็ดสลัดจ์น้ำมันและไขมันจะไปเคลือบบนกลุ่มจุลชีพทำให้การถ่ายเทออกซิเจนไม่ดีทำให้ระบบเสียหาย น้ำเสียที่มีน้ำมันและไขมันปริมาณมาก ได้แก่ น้ำเสียจากบ้านเรือน และน้ำเสียจากอุตสาหกรรมบางชนิด

การวิเคราะห์น้ำมันและไขมัน เป็นการตรวจวัดกลุ่มน้ำมัน หรือไขมันที่มีคุณสมบัติทางกายภาพใกล้เคียงกัน เป็นการตรวจวัดไฮโดรคาร์บอนซึ่งละลายในตัวทำละลายอินทรีย์ (organic solvent) เช่นอีสีเทอร์ เฮกเซน ฟริออน และไม่ระเหยที่อุณหภูมิ 103 องศาเซลเซียส และถ้าเป็นน้ำมันที่มีการระเหยที่อุณหภูมิต่ำกว่า 85 องศาเซลเซียส ก็จะไม่รวมอยู่ใน FOG

อุปกรณ์และสารเคมี

- 1) กรวยแยก (Separatory funnel) ขนาด 500 มล.
- 2) ถ้วยระเหย (Evaporation dish)
- 3) เครื่องอ่างน้ำ (water bath)
- 4) กระดาษกรอง เบอร์ 40 ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 11 ซม. (whatman No. 40)
- 5) กรวยกรอง (funnel)
- 6) บีกเกอร์ (Beaker) ขนาด 600 มล. และ 100 มล.
- 7) เครื่องชั่งอย่างละเอียด (Analytical Balance)
- 8) โถดูดความชื้น (Desiccator)

เครื่องมือและอุปกรณ์

สารเคมี

- 1) กรดซัลฟิวริก (Sulfuric Acid 1:1)
- 2) เฮกเซน (n-Haxane)
- 3) โซเดียมซัลเฟต (Sodidium Sufate) ที่ผ่านการอบมาแล้ว

วิธีการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ตัวอย่างใช้วิธีการวิเคราะห์ไขมันและน้ำมันด้วยการสกัดด้วยกรวยแยก ปรับพีเอชของตัวอย่างให้เป็นกรดให้พีเอชน้อยกว่า 2 สกัดน้ำมันและไขมันด้วยตัวทำละลายในกรวยแยก จากนั้นระเหยตัวทำละลายออกจนแห้ง ทิ้งให้เย็นในโถทำแห้ง (Desicator) ซึ่งน้ำหนักที่เพิ่มขึ้นมา เนื่องจากน้ำหนักของไขมันและน้ำมัน ตัวทำละลายที่ใช้จะเป็นเฮกเซนหรือฟริออน

วิธีวิเคราะห์น้ำมันและไขมัน

- 1) เทตัวอย่างน้ำที่ปริมาตร 500ml ใส่ในบีกเกอร์ขนาด 600ml. เติมกรดกำมะถัน เข้มข้นจนพีเอชน้อยกว่า 2
- 2) เทตัวอย่างน้ำใส่กรวยแยก เติมหกเซนจำนวน 10-15ml. เขย่าอย่างแรงประมาณ 2 นาที ตั้งทิ้งไว้ สารผสมจะแยกชั้นกัน ชั้นเฮกเซนจะอยู่ส่วนบน ส่วนตัวอย่างน้ำจะอยู่ส่วนล่าง
- 3) ถ่ายชั้นตัวอย่างน้ำไว้ในบีกเกอร์ เพื่อนำมันมาสกัดอีก
- 4) ถ่ายชั้นของเฮกเซนซึ่งน้ำมันและไขมันละลายอยู่ผ่านกรวยกรองที่มีโซเดียมซัลเฟตบนกระดาษกรองลงในถ้วยระเหยซึ่งได้ทำให้แห้ง มีน้ำหนักคงที่และได้ชั่งหนักไว้แล้วสมมติให้เป็น A กรัม
- 5) ทำการสกัดซ้ำด้วยวิธีเดียวกันนี้อีกหลายๆครั้ง จนกระทั่งน้ำมันและไขมันถูกสกัดออกจากน้ำตัวอย่างหมด
- 6) นำถ้วยระเหยซึ่งมี เฮกเซน น้ำมันและไขมัน ละลายน้ำอยู่ ไประเหยเอา เฮกเซน ออกบนเครื่องอังน้ำที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส จนแห้งปราศจากความชื้น แล้วปล่อยให้เย็นลงในโถทำแห้ง ประมาณ 30 นาที แล้วชั่งน้ำหนักสมมติเป็น B (มันสิน, 2540)

การคำนวณ

$$\text{ไขมันและน้ำมัน (ml / l)} = \frac{B-A}{\text{ปริมาณน้ำตัวอย่าง (ml)}} \times 10 \text{ ยกกำลังหก}$$

โดยที่ A = น้ำหนักถ้วยระเหย

B = น้ำหนักถ้วยระเหย รวมทั้งไขมันและน้ำมัน

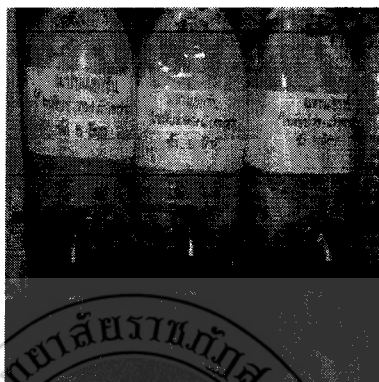

ภาคผนวก ข
ภาพประกอบการทำวิจัย

ภาพประกอบการทำวิจัย

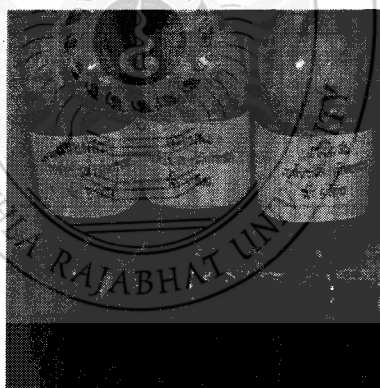
1. การออกแบบชุดทดลอง

ส่วนที่ 1 ชุดกรองน้ำจากเส้นใยผักตบชวาแยกเป็นชั้นกับใบสับปะรด

(ก) ชุดกรองน้ำแบบแยกชั้น

ส่วนที่ 2 ชุดกรองน้ำจากเส้นใยผักตบชวาผสมกัมไ้ใส้เงาะรด

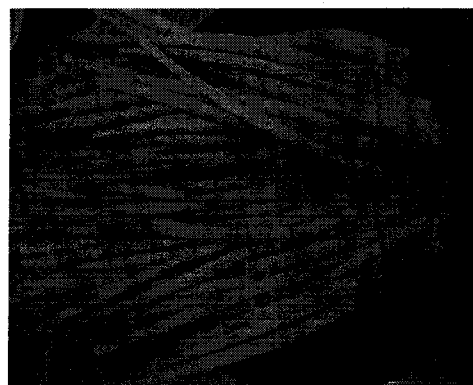
(ข) ชุดกรองน้ำแบบผสม

รูปที่ ผข - 1 การออกแบบชุดทดลอง

2. การเตรียมเส้นใยฝักตบชวา

(ก) การปอกเปลือกฝักตบชวา

(ข) ฝักตบชวาที่ปอกเสร็จแล้ว

(ค) ฝักตบชวาที่หั่นเป็นท่อนๆ แล้วล้างด้วยน้ำกลั่น (ง) อบฝักตบชวาที่อุณหภูมิ 105 (C⁰)

(จ) ฝักตบชวาที่แห้งใส่ในโถดูดความชื้น

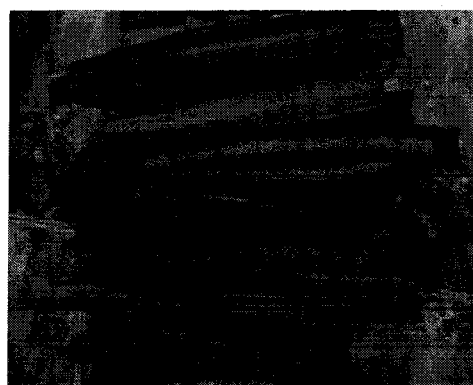
(ฉ) มาชั่งน้ำหนักฝักตบชวา

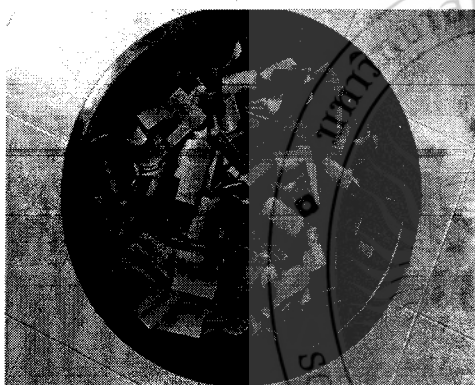
3. การเตรียมใบสับปะรด

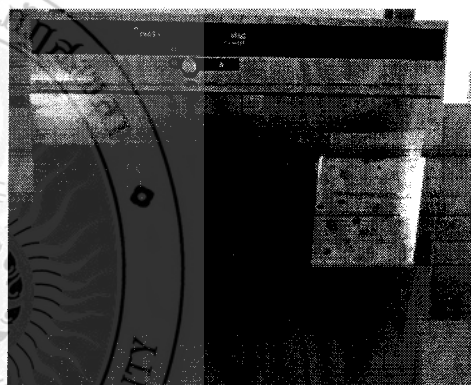
(ก) นำใบสับปะรด

(ข) นำมาล้างด้วยน้ำกลั่นให้สะอาด

(ค) ใบสับปะรดที่หั่นเป็นท่อนๆ

(ง) อบใบสับปะรดที่อุณหภูมิ 105 (C⁰)

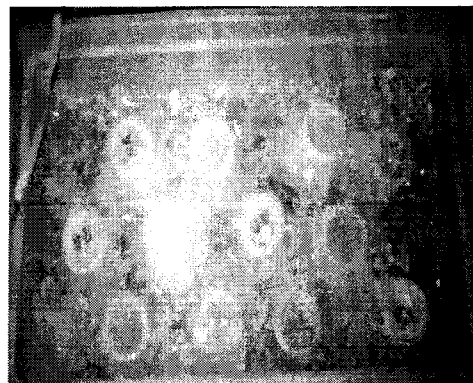
(จ) ใบสับปะรดที่แห้งใส่ในโถดูดความชื้น

(ฉ) มาชั่งน้ำหนักใบสับปะรด

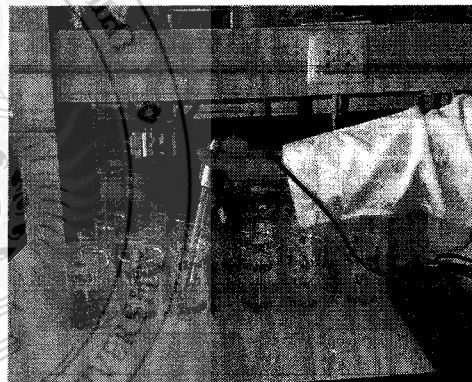
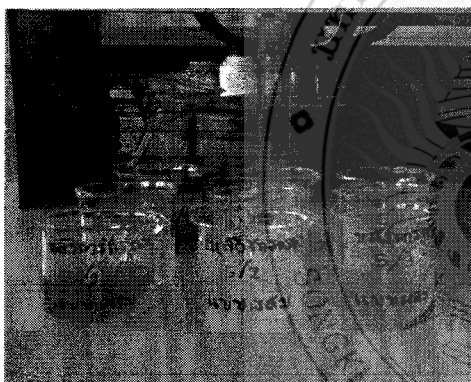
รูปที่ ผข - 3 การเตรียมใบสับปะรด

4. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมตัวอย่างน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

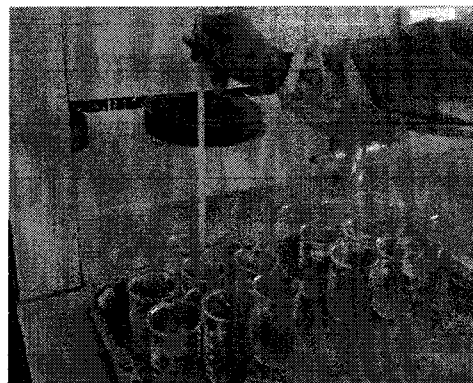
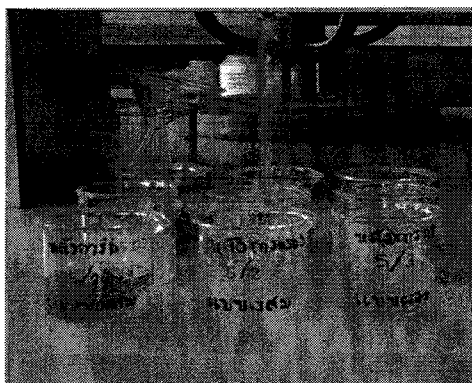
รูปที่ ผข - 4 การเก็บตัวอย่างน้ำที่ผ่านการซักล้าง

5. การวิเคราะห์หาค่าพีเอช (pH) โดยใช้เครื่องพีเอชมิเตอร์ (pH meter)

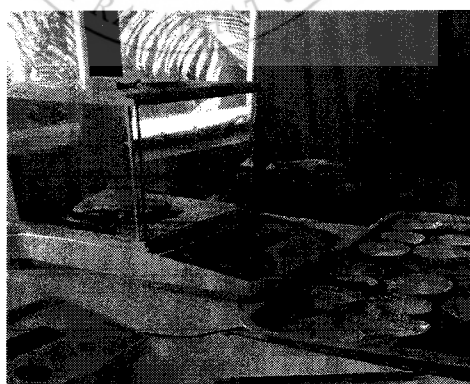
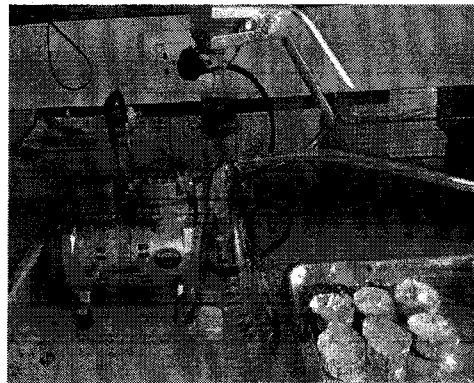
รูปที่ ผข - 5 การวิเคราะห์หาค่าพีเอช

6. การวิเคราะห์หาอุณหภูมิ

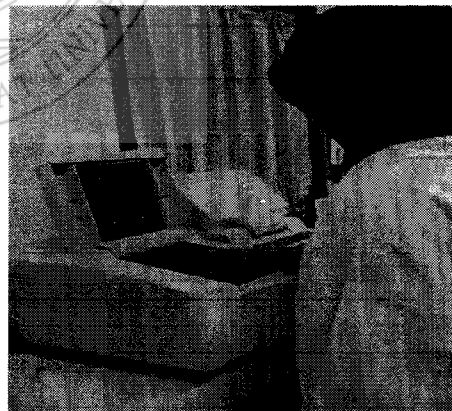
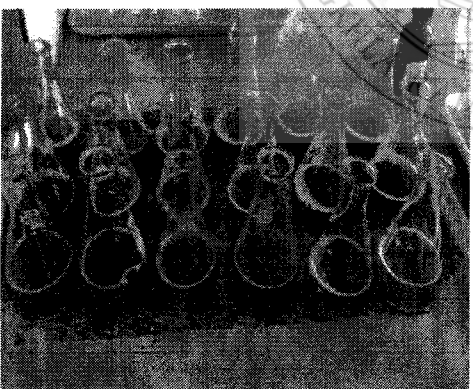
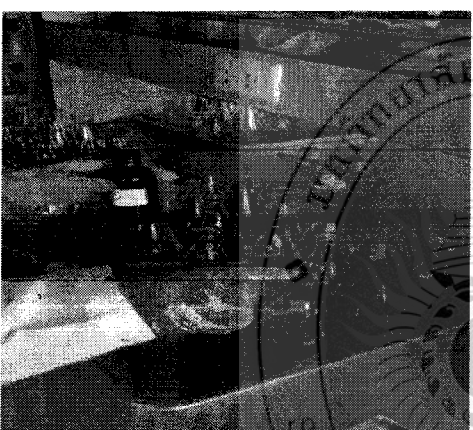
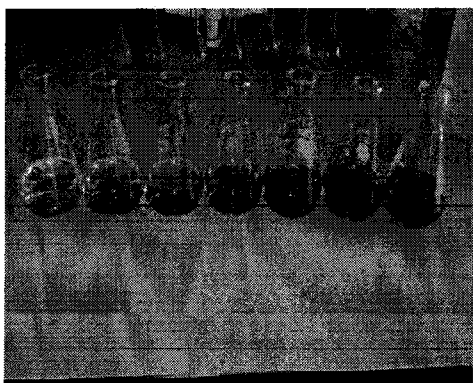
รูปที่ ผข - 6 การวิเคราะห์หาค่าอุณหภูมิ

7. การวิเคราะห์ของแข็งแขวนลอย

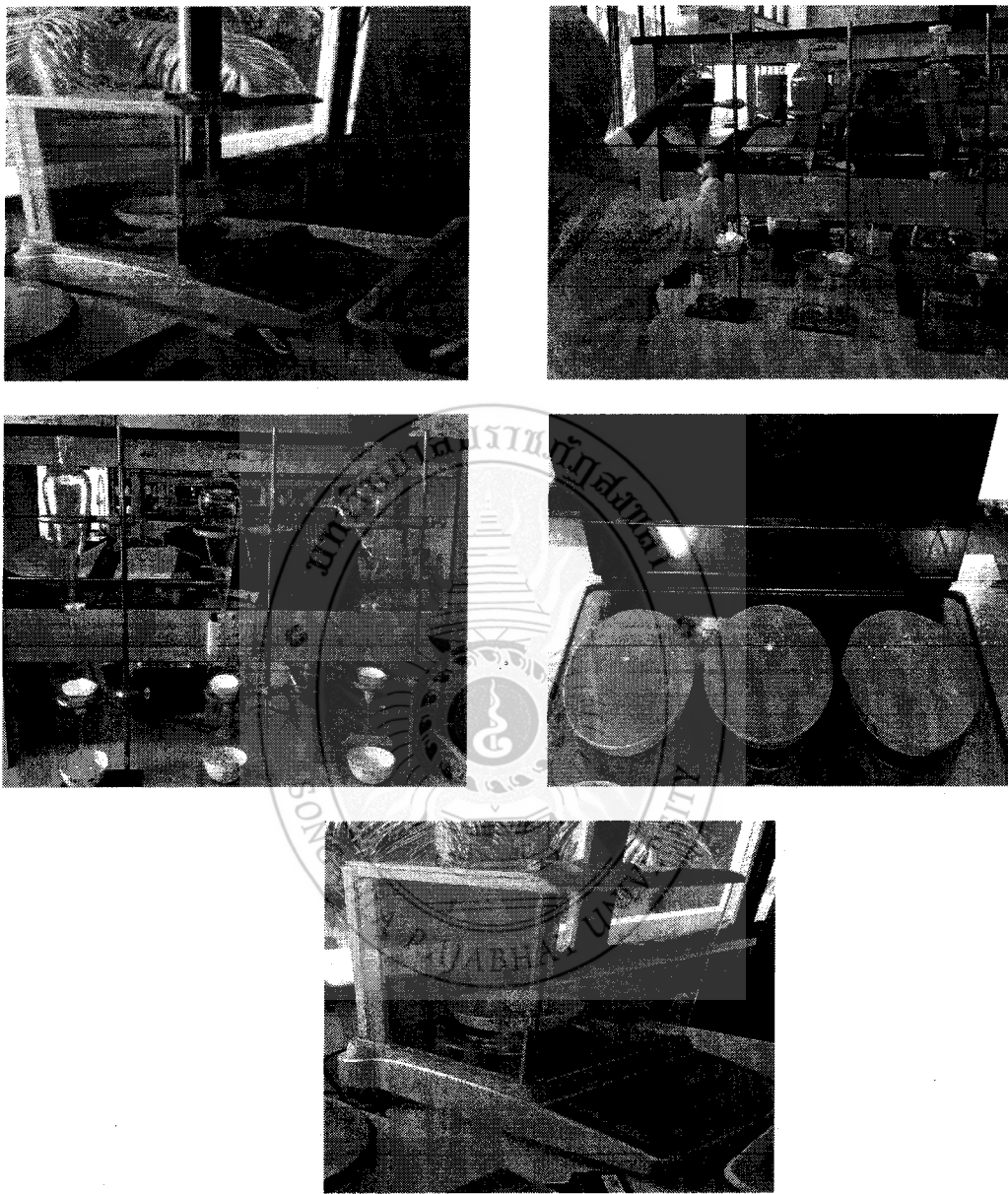
รูปที่ ผข - 7 การวิเคราะห์หาค่าปริมาณของแข็งแขวนลอย

8. การวิเคราะห์หาค่าฟอสเฟต

รูปที่ ผข - 8 การวิเคราะห์หาค่าฟอสเฟต

9. การวิเคราะห์ปริมาณน้ำมันและไขมัน (Oil and Grease) ตามวิธีพาร์ทิชัน-ชั่งน้ำหนัก (Partition-Gravimetric method)

รูปที่ ผข - 9 การวิเคราะห์หาค่าปริมาณน้ำมันและไขมัน

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์สถิติ แบบ T-test (Paired Samples Test)

การวิเคราะห์ แบบ T-test (Paired Samples Test)

ผลการวิเคราะห์ Paired Samples T- test โดยใช้โปรแกรม SPSS V.10 เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาผสมกับไบสัปเปอร์ดในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมัน และไขมัน ในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด มีรายละเอียดดังนี้

ฟอสเฟต

T-Test

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 ย	37.3933	3	11.72676	6.77045
ผ	28.1800	3	11.67659	6.74148

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 ย & ผ	3	1.000	.010

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair1 ย - ผ	9.2133	.19732	.11392	8.7232	9.7035	80.875	2	.000

น้ำมันและไขมัน

T-Test

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 ย	66.6367	3	7.77324	4.48788
ผ	63.3667	3	8.77098	5.06393

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 ย & ผ	3	.997	.046

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 ย - ผ	3.2700	1.16323	.67159	.3804	6.1596	4.869	2	.040

ประมาณว่าสูงถึง 110-200 ลิตรต่อครั้ง (เกรียงศักดิ์ อุทมนสินโรจน์, 2539 :27) หรือเมื่อคิดปริมาณน้ำเสียต่อการซักผ้า 1 วัน ร้านซักผ้าทั่วไปจะมีน้ำเสีย 10.35-25.14 ลิตรต่อวัน โรงงานซักรีด โรงแรม และโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ จะมีปริมาณน้ำเสียต่อวันประมาณ 28.51, 16.65-17.82 และ 58.81 ลิตร ตามลำดับ ในส่วนค่าของตัวแปรคุณภาพน้ำที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในแต่ละกิจกรรมซักรีด เช่นค่า BOD₅, COD, Turbidity, SS, Coliform Bacteria หรือ Fecal Coliform Bacteria ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น จำนวนและความสกปรกของผ้าที่ซัก การใช้สารเคมีที่แตกต่างกัน ในกระบวนการซัก ประสิทธิภาพในการซักหรือแรงปั่นของเครื่องซักผ้า ปริมาณน้ำที่เข้าสู่เครื่องซักผ้า ในแต่ละขนาดและยี่ห้อ การตั้งโปรแกรมการซักของผู้ประกอบการและการใช้น้ำร้อนหรือน้ำเย็นในการซัก เป็นต้น ส่วนค่า TP, TKN และ NH₃-N ของน้ำซักผ้ามีค่าใกล้เคียงกัน โดยมีค่า TP อยู่ระหว่าง 19.70-14.17 mg/L ค่า TKN อยู่ระหว่าง 5.50-8.90 mg/L และ NH₃-N มีค่าอยู่ระหว่าง 0.34-1.80 mg/L (วราวุธ วรรณวิไล, 2542) ส่วนปริมาณฟอสเฟตในร้านซักรีดทั่วไป 24 mg/L (ธงชัย พรรณสวัสดิ์, 2553) ซึ่งน้ำเสียจากร้านซักรีดนอกจากมีฟอสเฟตปนเปื้อนแล้วยังพบว่ามีสารจำพวกไขมันที่หลุดออกมาจากเสื้อผ้ามีค่าอยู่ระหว่าง 554 mg/L ในธุรกิจซักรีดขนาดใหญ่ และ 1,406 mg/L ในร้านซักรีดชุมชน (Nemerow, 1978:350) จากการศึกษาพบว่าเส้นใยพืช โดยเฉพาะเส้นใยของผักตบชวาจะมีลักษณะเป็นรูพรุนที่ถี่มากคล้ายฟองน้ำ สามารถดักตะกอนเล็กๆ และคราบไขมันที่มากับน้ำ นอกจากนี้ยังพบว่าน้ำเสียชุมชนที่ระบายลงสู่แหล่งน้ำต่างๆ จะมีปริมาณความเข้มข้นของสารประกอบฟอสเฟต น้ำมันและไขมันธาตุอาหารในปริมาณสูง และเมื่อน้ำเสียมีการปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อมโดยไม่มีการบำบัด อาจก่อให้เกิดปรากฏการณ์ยูโทรฟิเคชัน (Eutrophication) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่แหล่งน้ำมีปริมาณธาตุอาหารสูงเกินไป ทำให้วัชพืชน้ำและสาหร่ายสีเขียวเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็ว ซึ่งในเวลากลางคืนสาหร่ายจะใช้ออกซิเจนในการหายใจ ทำให้ปริมาณออกซิเจนลดลงมาก จึงทำให้สิ่งมีชีวิตขาดออกซิเจนและตายในที่สุด

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะศึกษาและพัฒนาวิธีการที่เหมาะสมในการบำบัดน้ำเสียจากร้านซักอบรีดด้วยวิธีการกรองด้วยเส้นใยธรรมชาติได้แก่ เส้นใยผักตบชวากับใบสับปะรด ซึ่งเป็นพืชที่สามารถพบได้ทั่วไปในท้องถิ่นและเป็นพืชหรือวัสดุเหลือใช้ และจากการศึกษาของชั้นนี้ เศษระนำ และ ทิพวรรณ หมาตกะจิ (2553) ยังพบว่า เมื่อนำเส้นใยทั้ง 2 ชนิด มาผสมกันจะสามารถลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันได้ ร้อยละ 47.86 และ ร้อยละ 74.90 ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าหากนำเส้นใยทั้ง 2 ชนิด มาทดสอบโดยการแยกชั้นอาจสามารถให้ประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟต น้ำมันและไขมันได้ดียิ่งขึ้น ทั้งยังเป็นการนำพืชที่เป็นปัญหาในแหล่งน้ำและส่วนของพืชที่เป็นของเสียมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งประหยัดค่าใช้จ่ายและลดปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วย

6.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาผสมกับไบสับปะรดในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้เส้นใยผักตบชวากับไบสับปะรดระหว่างแบบแยกชั้นกับแบบผสมในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

6.3 ตัวแปร

- ตัวแปรต้น : เส้นใยผักตบชวาผสมกับไบสับปะรด
- ตัวแปรตาม : ประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน
- ตัวแปรควบคุม : ปริมาณน้ำเสีย, ปริมาณเส้นใยผักตบชวาและไบสับปะรด

6.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

เส้นใย หมายถึง สิ่งที่มีลักษณะเป็นเส้นยาวเรียวยาว องค์ประกอบของเซลล์ ส่วนใหญ่เป็นเซลลูโลส เกิดจากการรวมตัวของพอลิแซคคาไรด์ (polysaccharide) ของกลูโคส (glucose) ซึ่งโมเลกุลของเซลลูโลสเรียงตัวกันในผนังเซลล์ของพืชเป็นหน่วยเส้นใยขนาดเล็กมาก เกิดการเกาะจับตัวกันเป็นเส้นใยขึ้น (จอมยุทธ์, 2543)

ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความสามารถของเส้นใยผักตบชวาและไบสับปะรดในการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด (ในการศึกษานี้)

น้ำเสียจากร้านซักอบรีด หมายถึง น้ำทิ้งที่เกิดจากกระบวนการซักล้างจากร้านซักอบรีดในชุมชน (ในการศึกษานี้)

6.5 สมมติฐาน

เส้นใยผักตบชวาและไบสับปะรดช่วยลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

6.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยการนำไปใช้ในการบำบัดน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

6.7 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีระยะเวลาดำเนินการระหว่างเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2558 สำหรับแผนการดำเนินการศึกษาแสดงในตารางที่ 1.7-1

ตารางที่ 1.7-1 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

ขั้นตอนการดำเนินการ	2556			2557			2558					
	ม.ค.-ก.ค.	ส.ค.	พ.ย.-ก.พ.	มี.ค.-เม.ย.	พ.ค.	ก.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.-ธ.ค.
รวบรวมข้อมูลและตรวจเอกสาร	—————											
สอบโครงร่างวิจัย		▲										
เตรียมใบสับปะรดกับเส้นใยผักตบชวา				—————								
วิเคราะห์พารามิเตอร์					—							
สอบความก้าวหน้า						▲						
วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล							—————			·····		
การเขียนเล่มวิจัย								—————			·····	
สอบจบและแก้ไขเล่มเล่มวิจัย												▲

หมายเหตุ ช่วงเดือน * พ.ย. 2556 - ก.พ. 2557 เป็นช่วงของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังแสดงในตารางที่ 2.6-1

ตารางที่ 6.8-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชื่อวิจัย	ผลการศึกษา	ที่มา
ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการดูดซับสารละลายฟอสเฟตของวัสดุธรรมชาติแบบสดและแบบแห้ง	ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการดูดซับสารละลายฟอสเฟตของวัสดุธรรมชาติแบบสดและแบบแห้ง พบว่า วัสดุธรรมชาติแบบสดที่มีความสามารถในการดูดซับสารฟอสเฟตได้ดีที่สุด คือใบสนทะเล โดยสามารถดูดซับได้ (98.61%) รองลงมาคือ ใบสับปะรด (97.22%) และเส้นผม (87.50%) ตามลำดับ สำหรับวัสดุแบบแห้ง ได้แก่ ใบสับปะรด และก้านบัวหลวง โดยสามารถดูดซับได้ (98.61%) รองลงมาคือ ใบสนทะเล (95.83%) และต้นไมยราบ (77.78%) ตามลำดับ ส่วนวัสดุที่ไม่ดูดซับฟอสเฟต คือ ขนไก่	ยุทธภูมิ สุจारी , นพเก้า ทุมรัตน์ และ ณรงค์ เดช ทาพารักษ์ (2552)
ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการดูดซับสารละลายฟอสเฟตของวัสดุธรรมชาติแบบสดและแบบแห้ง	การศึกษาประสิทธิภาพการกรองน้ำมันและไขมันของเส้นใยผักตบชวาและเส้นใยมะพร้าวสำหรับลดน้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากกรล้างจานในโรงอาหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเส้นใยผักตบชวาและเส้นใยมะพร้าวในการลดคราบน้ำมันและไขมัน จากโรงอาหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวัสดุกรองจากเส้นใยธรรมชาติ น้ำมันและไขมันของเส้นใยผักตบชวาและเส้นใยมะพร้าวที่น้ำหนัก 1, 2 และ 3 กิโลกรัม พบว่าเส้นใยผักตบชวาสามารถลดน้ำมันและไขมันได้ร้อยละ 70.79, 74.43 และ 75.93 ตามลำดับ และเส้นใยมะพร้าวสามารถลดน้ำมันและไขมันได้ร้อยละ 73.17, 75.41 และ 82.20 ตามลำดับ	สาเกียะห์ ลือโมะ และ สาริยะ อาแว (2555)

ตารางที่ 6.8-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

งานวิจัย	ผลการศึกษา	เอกสารอ้างอิง
การศึกษาประสิทธิภาพการลดฟอสเฟตและไขมันในน้ำเสียโดยใช้ใยผักตบชวากับไบโสับประรดกรณีศึกษาบ้าน ชักอบรีด	การศึกษาพบว่า การสร้างชุดถังกรองน้ำและมี การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพและ ลักษณะทางเคมีโดยมีการเก็บตัวอย่างน้ำเป็น ระยะเวลา 10 วัน โดยทำการศึกษาลักษณะ น้ำเสีย 4 พารามิเตอร์ pH ปริมาณของแข็ง แขนวลอยลอยทั้งหมด ไขมันและน้ำมัน และ ฟอสเฟต จากการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการ ลดฟอสเฟตและไขมันในน้ำเสีย พบว่าค่า ปริมาณของแข็ง แขนวลอยทั้งหมด 52%,43%,36%ตามลำดับ ประสิทธิภาพการ ลดไขมันและน้ำมัน 42 % , 25% , 20% ตามลำดับ และประสิทธิภาพการลดฟอสเฟต 38% , 28% , 15 % ตามลำดับ ซึ่งจาก การศึกษาพบว่า ค่าปริมาณของแข็ง แขนวลอยทั้งหมด ไขมันและน้ำมันและ ฟอสเฟต มีประสิทธิภาพในการลดลง 52%,42% , 38% ตามลำดับซึ่งจะอยู่ที่ความ เข้มข้น 542.87 mg/L,300.65 mg/L และ 476.2 mg/L ตามลำดับ เนื่องจากปริมาณใย ผักตบชวาและไบโสับประรดน้ำหนัก 400 กรัม มีประสิทธิภาพสูงสุดในการลดไขมันและ น้ำมันและฟอสเฟต	ชั้นนี้ เศษระนำ และ ทิพวรรณ หมายกะจิจิ (2553)
การประยุกต์ใช้กากถั่วในการ ดูดซับไขมันและน้ำมันจาก ร้านอาหารภายในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี.	งานวิจัยเป็นการใช้กากถั่วเฉพาะส่วนของปุ๋ย ดอก ซึ่งมีความหนาแน่น 0.0097-0.0139 g/mL มาใช้ในการดูดซับไขมันและน้ำมัน ที่มี อยู่ในน้ำเสียจากร้านอาหาร ภายใน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดนทดสอบ ผลของปริมาณปุ๋ยดอกกากถั่ว 3 ค่า คือ 2 กรัม 2.5 กรัม และ 3 กรัม และระยะเวลาดูด ซับไขมันและน้ำมัน 5 ค่า คือ 20 นาที, 30 นาที, 40 นาที, 60 นาที และ 90 นาที พบว่า ปริมาณไขมันและน้ำมันที่ดูดซับได้ขึ้นกับ ปริมาณปุ๋ยดอกกากถั่วที่ใช้และ ระยะเวลาดูด	บรรณวดี ตรีรัตน์ นกุล และ ปณัสย์ ทองโยธี (2550)

ตารางที่ 6.8-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

งานวิจัย	ผลการศึกษา	เอกสารอ้างอิง
การประยุกต์ใช้กฤษฎีการในการดูดซับไขมันและน้ำมันจากร้านอาหารภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (ต่อ)	ขับในช่วงระยะเวลา 20-40 นาที เท่านั้น เนื่องจากประสิทธิภาพของกระบวนการดูดซับไขมันและน้ำมันค่อนข้างคงที่	บรรณวดี ตรีรัตน์ นกุล และ ปณัสน์ ทองโยธี (2550)
การบำบัดน้ำทิ้งจากกิจกรรมซักรีด	<p>น้ำเสียจากกิจกรรมซักอบรีดจะประกอบด้วยสิ่งเจือปนต่างๆ ซึ่งสามารถก่อให้เกิดปัญหามลพิษต่อแหล่งรองรับน้ำทิ้งได้ ซึ่งเกิดจากความสกปรกที่ติดมากับเนื้อผ้า ตลอดจนสารซักฟอกที่ใช้ในกระบวนการซัก การวิจัยนี้ได้ศึกษาลักษณะน้ำเสียจากกิจกรรมซักอบรีดประเภทต่างๆ ได้แก่ ร้านซักอบรีดทั่วไป กิจกรรมซักรีดในโรงพยาบาล ในโรงแรมและโรงงานซักรีด ในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยทำการวิเคราะห์คุณภาพน้ำเสียจากขั้นตอนการซักผ้าและน้ำเสยรวม (จากขั้นตอนต่างๆของกระบวนการซักรีดผสมกัน) พบว่า น้ำเสียจากขั้นตอนการซักมีค่าพีเอช ความขุ่น ของแข็งแขวนลอย บีโอดี ซีโอดี และฟอสฟอรัสทั้งหมดอยู่ในช่วง 8.76-10.25, 82-260 NTU, 100-323 มก./ล., 184-492 มก./ล., 376-993 มก./ล. และ 14.17-19.88 มก./ล. ตามลำดับ ส่วนน้ำเสยรวมมีค่าพีเอช ความขุ่น ของแข็งแขวนลอย บีโอดี ซีโอดี และฟอสฟอรัสทั้งหมดอยู่ในช่วง 7.25-9.0, 55-210 NTU, 47-115 มก./ล. 116-346 มก./ล., 197-615 มก./ล. และ 9.01-16.67 มก./ล. ตามลำดับ</p> <p>ในการศึกษาหาสารเคมีที่เหมาะสมในการก่อดักตะกอนจากการทดลองจาร์เทสต์เพื่อบำบัดน้ำเสียจากกิจกรรมซักรีด พบว่า การใช้สารส้มร่วมกับสารโพลีเมอร์ประจุลบ จะมีประสิทธิภาพในการก่อดักตะกอนและลดค่าความขุ่น ของแข็งแขวนลอย ซีโอดี</p>	วราวุธ วรรณวิไล (2542)

ตารางที่ 6.8-1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

งานวิจัย	ผลการศึกษา	เอกสารอ้างอิง
การบำบัดน้ำทิ้งจากกิจกรรมซัก รีด (ต่อ)	สูงกว่าสารก่อตะกอนชนิดอื่น โดยการทดลอง กับน้ำซักผ้า พบว่าสามารถลดค่าความขุ่น ของแข็งแขวนลอย ซีไอดี ได้ร้อยละ 96.7, 94.7 และ 76.4 ตามลำดับ และการทดลอง กับน้ำรวม พบว่า สามารถลดค่าความขุ่น ของแข็งแขวนลอย ซีไอดี ได้ร้อยละ 95.4, 96.7 และ 76.1 ตามลำดับ	วรายุส วรรณวิไล (2542)
การกำจัดฟอสฟอรัสในน้ำเสีย จากการซักล้างโดยแหนแดง	งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษา ประสิทธิภาพการกำจัดฟอสฟอรัสในน้ำเสีย จากการซักล้างและศึกษาปริมาณความ เข้มข้นของฟอสฟอรัสและระยะเวลาที่ เหมาะสมในการกำจัดฟอสฟอรัสในน้ำเสีย จากการซักล้างโดยวิธี ใช้แหนแดง (<i>Azolla micophylla</i>) ดูดซึม จากน้ำเสียสังเคราะห์ โดยใช้ผงซักฟอกผสมร่วมกับน้ำ ผลการศึกษา การกำจัดฟอสฟอรัสจากชุดทดลองจำนวน4 ชุด โดยแบ่งเป็นการเจือจางน้ำเสียสังเคราะห์ ตามระดับความเข้มข้น100% 75% 50% และ25% ตามลำดับ พบว่า ประสิทธิภาพการ กำจัดฟอสฟอรัสอยู่ในช่วง6-35% และการ ทดลองที่มีประสิทธิภาพการกำจัดฟอสฟอรัส ที่ดีที่สุด ได้แก่ การบำบัดน้ำเสียที่ระดับ ความเข้มข้นของน้ำเสีย100% และที่ ระยะเวลาการบำบัดน้ำเสียสัปดาห์ที่ 2 (ประสิทธิภาพการบำบัดฟอสฟอรัส คิดเป็น ร้อยละ35) แต่ที่ระดับความเข้มข้นอื่นๆ มี ประสิทธิภาพการกำจัดฟอสฟอรัสค่อนข้างต่ำ หรือไม่สามารถกำจัด ฟอส ฟอรัสได้ นอกจากนี้ประสิทธิภาพการกำจัดฟอสฟอรัส โดยการใช้ แหนแดงดูดซึมจะสามารถบำบัด ในช่วง1-2 สัปดาห์ เนื่องจากแหนแดงจะมี การเจริญเติบโตเต็มที่ทำให้สามารถดูดซึมธาตุ อาหารได้ดี	พรทวี กองร้อย (2557)

6.9 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองในห้องปฏิบัติการ

6.9.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

น้ำเสียจากกิจกรรมซักอบรีด โดยได้รับความอนุเคราะห์น้ำเสียจากร้านซักอบรีด ซอย 7 ถนนกาญจนวนมิช ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เวลา 07:00 น. ในวันที่ 10-12 พฤษภาคม พ.ศ.2557 โดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำ 3 ครั้ง

6.9.2 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา

การเตรียมและการทดสอบคุณสมบัติของน้ำเสียจากร้านซักอบรีดที่ห้องปฏิบัติการ โปรแกรมวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

6.10 วัสดุ อุปกรณ์ และสารเคมี

6.10.1 วัสดุ

- 1) เส้นใยผ้าก๊อช จำนวน 100 กรัม
- 2) ใบสับปะรด จำนวน 100 กรัม
- 3) ถังพลาสติก ขนาด 6 ลิตร
- 4) ผ้าขาวบางขนาดพอดีถัง
- 5) กรวดสำหรับกรองน้ำ เบอร์ 2 ขนาด 1.0-2.0 มิลลิเมตร
- 6) ปีกเกอร์ (Beaker)
- 7) กระดาษกรอง ขนาด 11 เซนติเมตร เบอร์ 40 (Whatman No 14)
- 8) กรวยกรอง (Funnel)
- 9) ขวดปริมาตร (Volume Metric Flask)
- 10) ขวดรูปชมพู่ (Elenmeyer Flask)
- 11) กระบอกตวง (Cylinder)
- 12) เครื่องกวนแม่เหล็ก (Magnetic Stirrer)
- 13) กระดาษกรองใยแก้ว GF/C ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 70 mm (Whatman Grade GF/C)
- 14) กรวยบุคเนอร์ (bucnr's funnel)
- 15) ถ้วยระเหย (Evaporating Disc)
- 16) กรวยแยก (Separatory Funnel)

6.10.2 อุปกรณ์

- 1) เครื่องวัดพีเอช (pH Meter) ยี่ห้อ Clean รุ่น pH 30
- 2) เครื่องกรองดูดพร้อมปั๊มดูดอากาศ (suction air pump) รุ่น AC220V

- 3) ตู้อบแห้ง (Hot Air Oven) ยี่ห้อ Memmert รุ่น D-91126 Schwabach
- 4) โถดูดความชื้น (dessicator) ยี่ห้อ Patron รุ่น AH-80D2
- 5) เครื่องชั่งละเอียดทศนิยม 4 ตำแหน่ง (Analytical Balance) ยี่ห้อ Mettler Toledo รุ่น PL3002
- 6) เครื่องชั่งละเอียดทศนิยม 2 ตำแหน่ง (Balance) ยี่ห้อ AND รุ่น PL3002
- 7) สเปกโทรโฟโตมิเตอร์ (spectrophotometer) ยี่ห้อ Shimadzu รุ่น UV mini 1240 v.
- 8) เครื่องอ่างน้ำ (Water Bath) ยี่ห้อ Memmert รุ่น WB22
- 9) เทอร์โมมิเตอร์ (Thermometer) แบบปรอท

6.10.3 สารเคมี

- 1) เฮกเซน (Hexane : C_6H_{14}) ผู้ผลิต J.T.Baker
- 2) โซเดียมซัลเฟต (Sodium Sulfate Anhydrous: Na_2SO_3) ผู้ผลิต Loxley Trading
- 3) กรดซัลฟิวริก (sulfuric acid : H_2SO_4) ผู้ผลิต Jabir Ibn Hayyan
- 4) สารละลายแอนติโมนิลโปแตสเซียมตาเตรต (Potassium Antimonyl Tartrate Solution : $C_4H_4O_6 \cdot 0.5 H_2O$)
- 5) สารละลายแอมโมเนียมโมลิบเดต (Ammonium Molybdate Solution : $(NH_4)_6Mo_7O_{24} \cdot 4H_2O$) ผู้ผลิต RCI Labscan Limited
- 6) แอสคอร์บิก (Ascorbic Acid : $C_6H_8O_6$) ผู้ผลิต Ajax Chemicals
- 7) โปแตสเซียมไดไฮโดรเจนฟอสเฟต (Potassium Dihydrogenphosphate : KH_2PO_4) ผู้ผลิต Ajax Finechem Pty Ltd

6.11 ขั้นตอนการเตรียมเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด

- 1) การล้างทำความสะอาดและตัดผักตบชวา โดยนำผักตบชวามาปอกออกให้เหลือแต่เส้นใย แล้วนำมาล้างด้วยน้ำกลั่นให้สะอาดและมาตัดเป็นท่อนๆยาวประมาณ 5 เซนติเมตร
- 2) การล้างทำความสะอาดและตัดใบสับปะรด โดยนำใบสับปะรดมาล้างด้วยน้ำกลั่นให้สะอาดและมาตัดเป็นชิ้นๆยาวประมาณ 5 เซนติเมตร
- 3) การอบแห้งผักตบชวาและใบสับปะรด โดยนำไปอบให้แห้งด้วยตู้อบที่อุณหภูมิ 105 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง เพื่อไล่ความชื้นออกจากเส้นใยนำผักตบชวาและใบสับปะรดที่อบแห้งแล้วมาทำให้เย็นในโถดูดความชื้น (Desiccator) 1 ชั่วโมง แล้วนำมาชั่งน้ำหนักสำหรับภาพแสดงขั้นตอนการเตรียมเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรดดังแสดงในรูปที่ 6.11-1

ก) การล้างและตัดผักตบชวา

ค) การอบแห้งผักตบชวาและใบสับปะรด

ข) การล้างและตัดใบสับปะรด

รูปที่ 6.11-1 ขั้นตอนการเตรียมเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรด

6.12 การเตรียมชุดกรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

6.12.1 การเตรียมอุปกรณ์การทดลอง

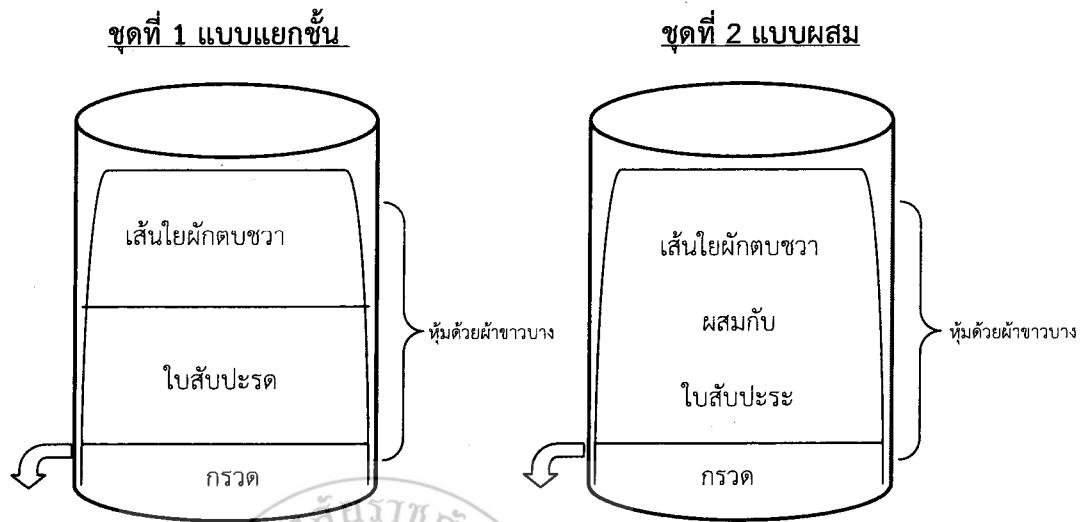
ชุดทดลองแบบแยกชั้น

นำถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร มาเจาะรูที่ก้นถังแล้วใส่ก๊อกแล้วนำกรวดสีขาวใส่ลงในถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร นำเส้นใยผักตบชวาที่เตรียมในข้างต้นใส่ในถังและนำใบสับปะรดที่เตรียมในข้างต้นใส่ในถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร แล้วหุ้มด้วยผ้าขาวบางเมื่อได้ชุดการทดลองแล้วก็นำชุดการทดลองมาทำการทดลอง

ชุดทดลองแบบผสม

นำถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร มาเจาะรูที่ก้นถังแล้วใส่ก๊อกแล้วนำกรวดสีขาวใส่ลงในถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร นำเส้นใยผักตบชวามาผสมกับใบสับปะรดที่เตรียมในข้างต้นใส่ในถังพลาสติกขนาด 6 ลิตร แล้วหุ้มด้วยผ้าขาวบาง เมื่อได้ชุดการทดลองแล้วก็นำชุดการทดลองมาทำการทดลอง

สำหรับตัวอย่างโมเดล (model) ชุดอุปกรณ์กรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีดดังแสดงในรูปที่ 6.12.1-1

รูปที่ 6.12.1-1 ตัวอย่างโมเดล (model) ชุดอุปกรณ์กรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

รูปที่ 6.12.1-2 ชุดอุปกรณ์กรองน้ำเสียจากร้านซักอบรีด

6.13 วิธีการทดลอง

การศึกษาประสิทธิภาพการลดปริมาณฟอสเฟต น้ำมันและไขมันในน้ำเสียจากร้านซักอบรีด โดยใช้เส้นใยผักตบชวาผสมใบสับปะรดโดยทำการเก็บตัวอย่างน้ำ 3 ครั้งไปตรวจค่าพารามิเตอร์ที่กำหนด เช่น พีเอช อุณหภูมิ ของแข็งแขวนลอย ฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน

- 1) นำน้ำจากร้านซักอบรีด 30 ลิตร แบ่งมาทดสอบชุดกรองละ 5 ลิตร ซึ่งเป็นน้ำครั้งแรกจากการซักล้าง
- 2) นำตัวอย่างน้ำก่อนเข้าสู่ถังกรองไปตรวจวัดค่าพารามิเตอร์ที่กำหนด พีเอช, อุณหภูมิ, ของแข็งแขวนลอย, ฟอสเฟต, น้ำมันและไขมัน
- 3) นำน้ำเข้าสู่ถังกรองและปล่อยออกด้วยอัตราการไหลของน้ำ 2 มิลลิลิตรต่อนาที

4) น้ำจะไหลออกจากถังกรองเข้าสู่ถังรองรับน้ำ นำน้ำไปตรวจวัดค่าพารามิเตอร์ คือ พีเอช, อุณหภูมิ ของแข็งแขวนลอย ฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน ตารางที่ 6.13-1 แสดงพารามิเตอร์และวิธีวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

พารามิเตอร์	วิธีการวิเคราะห์	ที่มา
1.พีเอช	pH Meter	มันสิน ตัมฑุลเวศน์ (2540)
2.อุณหภูมิ	Thermometer	Standard Method,2005
3.ของแข็งแขวนลอย	Gravimetric method	Standard Method,2005
4.ฟอสเฟต	วิเคราะห์ออร์โธฟอสเฟตด้วยวิธีเทียบสี	Standard Method,2005
5.น้ำมันและไขมัน	วิธีสกัดด้วยกรวยแยก	มันสิน ตัมฑุลเวศน์ (2540)

6.14 ประสิทธิภาพการลดลงของฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน ได้จากสูตร

$$\text{สูตร} \quad \text{ประสิทธิภาพ} = \frac{C_0 - C_1}{C_0} * 100$$

เมื่อ C_0 = ความเข้มข้นของน้ำเสียจากร้านซักอบรีดก่อนการกรอง

C_1 = ความเข้มข้นของน้ำเสียจากร้านซักอบรีดหลังการกรอง

6.15 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติแบบT-Test (Paired Samples Test) ด้วยโปรแกรม SPSS v.10 เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพในการลดฟอสเฟต น้ำมันและไขมัน ของเส้นใยผักตบชวาและใบสับปะรดระหว่างแบบแยกชั้นกับแบบผสม

6.16. งบประมาณ

รายการ	งบประมาณตลอดโครงการ
ค่าใช้จ่าย	
ค่าบริการสืบค้นข้อมูล	1,000
ค่าวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	500
ค่าวัสดุ	
ค่าน้ำมันรถ	1,500
ค่าอุปกรณ์และสารเคมีที่ใช้ในการทำวิจัย	1,000
ค่าวัสดุสำนักงาน/ค่าถ่ายเอกสาร	1,500
ค่าวัสดุคอมพิวเตอร์(แผ่นซีดี)	200
รวม	5,700

ประวัติผู้ทำวิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุไบตะ ตาปอ
วัน เดือน ปีเกิด	25 มิถุนายน 2534
ที่อยู่	11 หมู่ที่ 6 ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส 96110
การศึกษา	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

